SERIA II.—ANUL IV, No. 845—238. **Ediţia de dimineaţă** SÂMBĂTĂ, 22 AUGUST 1898

NUMĂRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE

In ţară, pe an . . . . 20 lei

„ streinătate . . . . 40 „

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOIAZĂ

REDACŢIA

No. 3 — STRADA CLEMENŢEI — No. 3

EPOCA

NUMĂRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE

Pagina III-a, linia 30 bani

„ IV-a, „ 15 „

INSERŢIUNI şi RECLAME, linia corp 8, 2 lei

ADMINISTRAŢIA

No. 3 — STRADA CLEMENŢEI — No. 3.

Demisiile d-luĭ Gogu Cantacuzino

POLITICA EXTERIOARĂ A LIBERALILOR

VII

Am văzut cum I. Brătianu înşela ţara în chestia luărei Basarabieĭ, şi cum cînd ruşiĭ manifestează oficial aceasta, dînsul se preface că nicĭ usturoĭ nu a mîncat nicĭ gura nu'ĭ miroase.

Dar dacă ar fi fost numaĭ atîta ! Dacă s'ar fi oprit cu duplicitatea sa pînă aicĭ !

Dar nu. Ioan Brătianu, în această împrejurare gravă, cea maĭ gravă prin care a trecut şi cea maĭ gravă în care a fost ţara de la 1814, se arată mic, îngust la creer, preocupat de o popularitate nesănătoasă, de reputaţia sa de demagog, în detrimentul marelor interese ale ţărei.

Pe bărbatul de Stat, pe omul superior, în împrejurările grele şi nenorocite îl poţi vedea şi aprecia. Ioan Brătianu s'a arătat cu această ocazie, o maĭ repetăm, ceea-ce a fost în realitate: un demagog care, deşi ajuns în fruntea afacerilor unei ţărĭ, nu poate să se desbrace de haina declamatorieĭ şi a vanităţeĭ cluburilor de agitaţie.

In adevăr, ce face Ioan Brătianu cînd Rusia îl comunică oficial hotărîrea eĭ de a relua Basarabia, oferind în schimb *ori-ce compensaţii*. Notaţi: *ori-ce compensaţii*.

Ioan Brătianu ştie că puterile europene admit reluarea Basarabieĭ; ştie că, în această privinţă, nimic nu ne poate scăpa de această eventualitate.

Congresul de la Berlin nicĭ nu da voe delegaţilor noştri să fie introduşi, decît după ce în principiu admit cererea Rusieĭ.

De altă parte, Rusia care simţea poziţia eĭ în faţa Europeĭ şi a opinieĭ publice, este gata să cedeze orĭ-ce, pentru ca să nu pară brutală şi nerecunoscătoare faţă cu nişte tovarăşĭ de arme, cari în un moment dat aŭ scăpat'o de un dezastru.

Unde maĭ puĭ faptul că Ion Brătiann avea pe conştiinţă cunoştinţa de mult a pretenţiilor ruseştĭ ?

Brătianu, în această situaţie imposibil de rezolvat alt-fel de cît cum eraŭ lucrurile aranjate, se arată patriot fanatic şi intransigent şi prost bărbat de Stat.

Ion Brătianu începe a striga în gura mare : «trădare !» şi se duce la Congresul de la Berlin ca să protesteze cu violenţă în contra aceleĭ înichitaţi, măcar că ştia că nimenĭ nu este dispus să'ĭ asculte. El pune pe Kogălniceanu de ţine un discurs în care Rusia este atacată şi umilită.

Şi apoĭ, ambiĭ să retrag pentru ca congresul să nu le bage în seamă protestarea şi să dea cîştig de cauză Rusieĭ!

Şi notaţi, că Ion Brătianu ştia ce rezultat va produce protestarea Romînieĭ.

Va să zică, acest diplomat se conduce ast-fel încît pentru ţară el nu capată nimic, indispune congresul, şi atacînd pe Rusia, îşi face o duşmană neîmpăcată !

Asemenea patriotism poate să fie de caféneaua Fialcowski saŭ de cluburĭ demagogice ; nicĭ odată el nu poate fi patriotismul unuĭ om de Stat care vede că este imposibil a obţinea ceea ce pretinde.

Bassarabia era perdută.— Acest lucru era vădit pentru orĭ şi cine.

Eraŭ de făcut două lucrurĭ: o protestare sinceră şi virilă pentru a salvgarda demnitatea ţărei şi apoĭ, odată acest mijloc diplomatic epuizat, intrarea în cercetarea şi fixarea condiţiilor cu care acea cedare de teritor să se facă precum şi compensaţiile de căpătat.

Rusia, o maĭ spunem, era gata să facă orĭ ce sacrificiĭ, pentru ca relaţiele cu noĭ să nu fie rupte, din causă de ingratitudine din partea eĭ.

In acel moment, era să se fixese frontierele Bulgarieĭ şi determinarea eĭ ca Stat.— Rusia, o ştie toată lumea, ne oferea o întindere mare de teritoriŭ, întreg cadrilaterul, precum şi concesiunĭ cu privire la gurile Dunărei.

Silistra şi chiar Varna intraŭ în oferta făcută de Ruşĭ.

Am avut ocazie ca să căpătăm dincolo de Dunăre o provincie cu frontiere bune, apărate de cetăţĭ imprenabile, cu maĭ multe posturĭ şi o mare întindere de coastă a Mărei Negre.

Ion Brătianu, preocupat de mica sa personalitate şi de o popularitate factice—pe care, de altminterea, şi-a perdut'o, se ştie, cu totul, maĭ tîrziŭ,—nu îndrăzneşte a se arăta om de Stat, cu sînge rece şi cu hotărîrĭ virile, gata a înfrunta o opinie publică înşelată saŭ aţîţată în interesul ţărei. Brătianu este în această ocasie ceea-ce fusese toată viaţa luĭ, un declamator gol, vorbind pentru tribune şi pentru public.

El începe a ataca pe Rusia şi a refuza propunerile eĭ cu cîte-va fraze, aşa zise patriotice, în realitate numaĭ sforăitoare.

Aşa că resultatul este că Basarabia tot o perde,—în plus însă : Rusia, pentru a se ţinea de cuvînt, de formă, ne dă o provincie ciuntită, descoperită din toate părţile, maĭ mult pustie, fără frontieră, imposibil de apărat. Ear ca culme, reaua eĭ voinţă, care merge pînă aproape la agresiune.

In schimb, Ion Brătianu revine cu frazele luĭ sforăitoare şi cu cîţĭ-va bădăranĭ carĭ aplaudără fapta şi atitudinea luĭ patriotică !!!

TĂCEREA TRADATORILOR

Organul ocnaşului Mărgărîtescu revine asupra chestiunii şcoalelor din Braşov, în care primul-ministru Sturdza a jucat un rol atît de odios, dar nu vrea, cu nicĭ un preţ, să spue măcar o vorbă despre afirmaţiunea de acum două luni şi jumătate a Tribunei *din Sibiu.*

Primul ministru Sturdza fusese acuzat de Tribuna *că a căutat, cu ajutorul renteĭ datorite de Statul romîn, să-şi facă instrumente politice din eforiĭ şi profesoriĭ şcoalelor de la Braşov. Neizbutind, a refuzat să maĭ plătească renta,* **cu un an şi jumătate maĭ înainte ca guvernul unguresc să fi făcut vr'o oprire.**

Punctul acesta e foarte important, căcĭ faptul denunţat de organul comitetului naţional explică perfect de bine trădarea primului ministru. In adevăr, văzînd că nu izbuteşte să îngenunche pe bărbaţiĭ de la Braşov, şi temîndu-se de furtuna ce ar fi stărnit în opiniunea publică dezvăluirea vinovatelor sale manopere, primul ministru Sturdza avea tot interesul să provoace pe guvernul din Pesta a interzice şcoalelor din Braşov primirea renteĭ. Ast-fel se astupa, prin mijlocirea Pesteĭ, nemernicia de la Bucureşti, şi guvernamentaliĭ puteaŭ să zică: nu Sturdza refuză renta şcoalelor, ci guvernul ungureso interzice primirea eĭ.

E dar de mare însemnătate, să se stabilească bine acuzarea ridicată de Tribuna, *împotriva primuluĭ ministru Sturdza.*

Eĭ bine, de două luni şi jumătate organul guvernuluĭ nu a găsit un minut ca să'ĭ jertfească acesteĭ părţi a chestiuneĭ, de şi a vorbit mult asupra afaceriĭ şcoalelor din Braşov.

E foarte semnificativ că «Voinţa» luĭ Mărgăritescu *nu se plictiseşte să repete, pînă la satietate, prostia că d. Take Ionescu ar fi plăsmuit unul din actele citite în Cameră, dar nu vrea cu nicĭ un chip să-şi spue cuvîntul asupra gravelor destăinuiriĭ ale* Tribuneĭ.

Avînd în vedere importanţa acestuĭ punct pentru întreaga afacere a şcoalelor din Braşov, tăcerea guvernamentalilor nu poate să însemneze alt-ceva de cît recunoaşterea vinovăţieĭ primuluĭ ministru Sturdza.

Acuzaţia Tribuneĭ *în contra primuluĭ ministru Sturdza e, deci, un punct cîştigat.*

PRESTIGIUL COLECTIVIST

Abia se cîrpeşte într'un loc şi se rupe în altă parte ; abia s'aŭ aplanat scandalurile de la primăria Capitaleĭ, în cari onorabiliĭ Niţescu, Melisiano, Dinescu, se trataŭ de pungaşĭ şi escrocĭ, şi iată că a venit rîndul colectiviştilor de la prefectura poliţieĭ Capitaleĭ ca să se cinstească şi maĭ politicos.

Intr'o bună dimineaţă, un inspector de poliţie pălmueşte pe casierul prefectureĭ, iar după trecere de cîte-va zile un alt inspector, însoţit de maĭ mulţĭ comisarĭ, intră în cabinetul directoruluĭ, unde face acestuia un scandal ne maĭ pomenit.

Şi pentru ca unĭĭ din inspectorĭ să nu-şi dezmintă trecutul lor, s'aŭ pus în grevă — un curat pronunciamento poliţienesc—pînă va fi destituit directorul prefectureĭ.

Nu ne întrebăm, firește, dacă siguranţa publică cîştigă din aceste scandaluri, căcĭ poliţia Capitaleĭ este aşa de destrăbălată în cît cetăţeniĭ nu maĭ aŭ nimic de pierdut —de cît doar viaţa şi averea lor zilnic primejduite de numeroşiĭ pungaşĭ carĭ cutreeră stradele şi casele Bucureştilor ; dar suntem în tot dreptul nostru să ne întrebăm dacă starea aceasta va maĭ dura mult timp şi cîtă vreme vor fi încă obligaţi cetăţeniĭ să întreţie în funcţiile publice pe toţi agenţiĭ colectivităţiĭ carĭ nu se ţin de cît de scandaluri ?

Scumpă ţară!...

de **Gamma**

— Cine eştĭ d-ta ?
— Eŭ sunt *grupul* care a iscălit adresa de felicitărĭ, d-le prefect !

Demisiile d-luĭ G. Cantacuzino

Demisiunea din Maiŭ.— Demisiunea din August.— Boala d-luĭ Gogu Cantacuzino.

Demisiunea din Maiŭ

Astă primăvară, ministrul de finanţe a fost greŭ bolnav, dar graţie îngrijirilor d-lor dr. Buicliŭ şi dr. Cantacuzino, după vre-o două luni, s'a făcut maĭ bine, grijile însă nu l'aŭ părăsit ; se temea multcă boala îi va reveni cu atît maĭ vîrtos, că mediciĭ l'aŭ sfătuit să se abţină de la orĭ-ce muncă grea, de la orĭ-ce încordare a nervilor. Dar nu s'a putut abţine, de oare-ce numeroşiĭ săi amiciĭ îl atacaŭ mereŭ cu fel de fel de ştirĭ, intrigĭ şi meschinăriĭ politice. Aşa că, într'un moment de surescitare, şi-a trimes demisiunea în scris, fără nicĭ un motiv, tocmaĭ în ajunul plecăreĭ d-luĭ Sturdza la Karlsbad.

Firește că această demisie a speriat grozav pe d. Sturdza, care tocmaĭ atunci era preocupat şi cu demisiunea d-luĭ Stolojan.

Respingîndu-se demisiunea, d. Gogu Cantacuzino a fost solicitat de către d. Sturdza, asistat de d. dr. Cantacuzino, să meargă la Ems şi să facă, timp de două luni, o cură asiduă de inhalaţiĭ asthmatice.

Demisiunea din August

Liniştea absolută şi cura ce a urmat la Ems aŭ fortificat puţin starea sănătaţeĭ ministruluĭ de finanţe, dar pe de altă parte, absoluta inactivitate şi lipsa de ocupaţiĭ politice, inerente naturieĭ d-sale, aŭ produs o preocupare intelectuală foarte primejdioasă :

D. Gogu Cantacuzino crede că e prea greŭ bolnav !

O consecinţă a acesteĭ credinţe este, că în primele zile ale luneĭ August, ministrul de finance a trimis d-luĭ Sturdza o lungă scrisoare, însoţită de demisiunea sa din minister.

In această scrisoare, ministrul de finance, după ce expune boala sa, recunoaşte că nu maĭ poate munci, de oare ce trebue să se abţină de la orĭ-ce încordare a nervilor săi ; recunoaşte că de aproape un an, nu maĭ poate face nimic, de oare ce e mereŭ bolnav şi în concediŭ şi, în sfîrşit, dă cîte-va sfaturĭ politice, rugînd pe d. Sturdza să ia dînsul ministerul de finance şi să încredinţeze portofoliul ministeruluĭ de externe d-luĭ Al. A. Beldiman, ministru al ţărĭi la Paris.

Două-treĭ zile după această demisiune, d. Gogu Cantacuzino s'a întors la Predeal, unde l'a întîmpinat d. Sturdza cu un decret prin care i-se prelungeşte concediul pînă la 15 Septembre.

Ministrul de finance la început a protestat, dar a trebuit să cedeze insistenţilor d-luĭ Sturdza, care i a declarat categoric, că în cazul dacă persistă în demisiunea sa, va trebui să presinte Regelui demisiunea întregului cabinet, de cum va nu va vroi să se expună la o înfrîngere ruşinoasă la alegerile comunale.

Boala d-luĭ Gogu Cantacuzino

De cîtĭ, d. Cantacuzino n'are la Predeal liniştea pe care a revenit'o şi i' aŭ impus'o medicii, deoarece amiciĭ săi politicĭ îl asediază foarte des, tîrîndu-'l din nouĭ în meschinăriile lor politice. Se prevede deci, că de astă-dată înşişi medicii vor impune în curînd ministruluĭ de finance să demisioneze şi să plece în străinătate.

***

In ce priveşte boala d-luĭ Cantacuzino, circulă o sumă de versiunĭ, unele optimiste — din tabăra ocultistă — altele pesimiste. Un medic distins, în poziţie de a fi bine informat, ne-a asigurat că niciuna din versiunĭ nu e exactă. Adevărul e că ministrul de finance e cam slăbit.

***A se citi în pagina a doua :* Afacerea Dreyfus : falşul colonelului Henri ; —o scrisoare a d-luĭ Trarieux către ministrul de războiŭ.**

DIN STREINATATE

Germania şi dezarmarea

S'a observat că, în primul moment, *Norddeutsche Allgemeine Zeitung* a fost singurul oficios din toată Europa care nu şi-a spus părerea asupra faimoseĭ note a contelui Muravieff, privitoare la dezarmarea generală. Aŭ vorbit alte oficioase germane, de a doua mînă, cum sunt *Kölnische Zeitung, Post, National Zeitung* (a căror părere am rezumat-o în numărul nostru precedent)— organul cancelarieĭ germane a tăcut însă.

Astă-zĭ avem, în sfîrşit, şi părerea luĭ *Norddeutsche Zeitung.*

Intr'un articol intitulat «Pacea lumiĭ», oficiosul berlinez zice :

«Invitaţiunea Ţaruluĭ la Congresul dezarmăreĭ, găseşte în Germania primirea caldă şi hotărîtă de care, ca evangelie a sincereĭ iubiri de pace, strălucind peste toată lumea, dinainte putea fi sigură din partea Impăratuluĭ nostru şi a poporuluĭ german. In ziua în care Ţarul a dezvelit monumentul neuitatuluĭ, pentru toţĭ Ruşiĭ, Ţar liberator, el şi-a încununat capul cu lauriĭ Ţaruluĭ Păcĭĭ şi şi-a ridicat luĭ însuşĭ un neperitor monument.

«Nicăerĭ fapta aceasta nobilă de iubire omenească nu poate fi preţuită cu maĭ multă bucurie, de cît în Patria noastră, care, unită după glorioase războaie, a pus necontenit păstrarea păcĭĭ înaintea orĭ-căror altor scopurĭ, şi n'a întrebuinţat marele mijloc al puteriĭ militare de cît pentru ferirea de dezvoltărĭ violente.

«Dacă acum,din gura Suveranuluĭ prieten, porneşte către lume apelul de a pune această stare de pace armată care durează de aproape un veac de om, pe baze nouĭ, garantînd maĭ multă siguranţă şi reclamînd maĭ puţine jertfe, puternicul, iubitorul de pace imperiu german va primi mîna întinsă.

«Greutăţile prin carĭ trebue să treacă orĭ-ce ideie culturală de la conceperea şi pînă la realizarea eĭ, ne vor găsi cu atît maĭ zelos aplicaţi să ajutăm, întru cît stă în putinţa noastră, la executarea mărinimosuluĭ program al Ţaruluĭ.

«Din cinstita năzuinţă, de a vindeca în comun relele acesteĭ stărĭ de lucrurĭ, amîndouă împărăţiile vor trage noŭ cîştig pentru relaţiile lor reciproce, fie chiar şi numaĭ neîndoielnica întărire a preţioaseĭ recunoaşterĭ, că nicĭ Rusia nu e pentru Germania, nicĭ Germania pentru Rusia o piedică în calea care ar putea duce la pacea lumeĭ».

Hamburger Nachrichten, organul familieĭ Bismarck, spune că printul Bismarck, dacă ar fi în viaţă, ar considera propunerea Rusieĭ ca bine intenţionată, dar nerealizabilă.

Foreign.

TRIBUNA LITERARA

PROFESORUL

Mĭ-aduc aminte dese orĭ de un profesor ce l'am avut în liceŭ. De şi sunt anĭ de cînd nu l'am maĭ văzut, mĭ a rămas în imaginaţie atît de viŭ,—în cît de multe orĭ îmĭ pare că erĭ l'am lăsat în ora de matematică.

Scurt şi gras, avea un cap inteligent, o faţă expresivă ; ochiĭ micĭ şi, ceva ciudat, în ochiĭ luĭ de tătar plutea o reverie ciudată felului lor. Era de o bunătate rară. Ne permitea toate. Orele luĭ ieraŭ adevărate clipe de fericire şi libertate. Vorbeam între noĭ tare, rîdeam cu hohote, jucaŭ uniĭ din noĭ *cărţi* şi *domino*, prin băncile *din fund* ; tote aceste ne eraŭ permise, şi nu împiedecaŭ pe profesor de la ascultarea celor scoşĭ *la tablă*.

Ii plăcea foarte mult spiritul şi făcea tot-d'auna calambururĭ şi jocurĭ de cuvinte cari ne determinaŭ să isbucnim în hohote de rîs.

Pare că'l aud şi acum :

— Bobicescule! nu maĭ da cu bobiĭ acolo! Oprescule, opreşteţĭ gura aia, odată !

Ce explosie de rîs provocaŭ glumele acestea, cari azĭ mă lasă aşa de rece, şi cari ne lăsaŭ şi atunci, imediat ce el părăsea clasa.

Nu am înţeles pe atunci de ce rîdeam cu atîta poftă în oră, de spiritul dascăluluĭ, spirit care nu ne-ar fi furat nicĭ un zîmbet, spus în alte clipe. Poate nicĭ azĭ nu înţeleg comunicativitatea aceasta a rîsuluĭ şi a plînsuluĭ, în anumite ore. Cine va face, odată, *psichologia mulţimeĭ*, sigur va avea frumoase paginĭ de scris asupra acestuĭ fenomen. Căcĭ e de observat că o farsă de teatru, o anecdotă, un cuvînt de spirit, au cu totul alt efect spuse într'o sală plină cu lume, de cît citite, în singurătate.

Dar nu glumele profesoruluĭ meŭ mĭ-aŭ rămas întipărite în minte atît de puternic, ca să'mĭ evoace azĭ amintirea luĭ, ci un fapt ciudat, cu totul deosebit, care m'a mişcat pe atunci şi care mĭ-a sugerat azĭ atîtea reflexiĭ.

Profesorul meŭ era un om destul de cult, făcea parte din generaţia de azĭ, citea mult şi era un pedagog înţelept. Citise de sigur pe Spencer, am observat'o asta cînd l-am citit şi eŭ maĭ în urmă, căcĭ se conforma în educaţia noastră preceptelor Spenceriene. Era un vrăşmaş neîmpăcat aĭ profesorilor bătăuşĭ. I-am văzut lacrimĭ în ochĭ o dată, cînd auzise pe un băiat plîngîndu-se că a fost bătut—şi cu toate astea, chiar el bătea.

Reacţia fenomenuluĭ acesta psihic, petrecut în el, m'a mişcat teribil. Trebuia văzut omul ăsta bun, blînd, enervat ca o femeie, răŭ ca un tigru, lovind fără milă în nenorocitul elev, şi trebuia maĭ ales văzut sărmanul profesor disperat că nu-şi putea înfrîna apucăturile, plîngînd aproape după fie-care act de brutalitate.

Il necăjeam, neştiind lecţia saŭ răspunzîndu-i obraznic, şi atunci se cobora de pe catedră, lovea pe elev. In minutul acela o înfăţişare oribilă, ochiĭ luĭ micĭ luceaŭ ca aĭ uneĭ pisicĭ, faţa i se congestiona, tremura ca de friguri. Clipa asta dura atît de puţin, în cît mulţĭ din noĭ nicĭ nu o băgam în seamă. După enervarea asta, venea iar conştiinţa ; conştiinţa faptuluĭ, a vederilor sale, şi atunci 'l vedeam palid, cu capul în palme, stînd clipe întregĭ ;—apoĭ se ridica, şi deseorĭ ne da afară din clasă :

— Aduceţĭ pe om în stare de nebunie ; trebue să mă faceţĭ dobitoc, să vă lovesc ; plecaţĭ toţĭ acasă ; imediat !

Eşiam unul cîte unul din clasă, lăsîndu l pe catedră cu capul în palme, cu ochiĭ plinĭ de lacrămĭ.

Nu înţelegeam pe atunci, cum nu putea omul ăsta să nu se abţie a lovi. Şi cum cel bătut pentru el, era o victimă a furieĭ luĭ, un nevinovat. Noĭ exploatam răutatea asta a luĭ, ca să putem obţine note bune. Un pălmuit de el era sigur că va trece clasa şi va fi tot-d'auna protejat de el.

Observam un fel de jenă în atitudinea profesoruluĭ, faţă de elevul bătut, ca şi cum s'ar simţi pururea sub condamnarea luĭ, ca şi cum ar cere elevuluĭ iertarea nesocotiteĭ luĭ fapte.

Lucrul acesta nĭ l înalţa pe profesor în faţa noastră, şi cred că toţĭ vor păstra vie amintirea dascălului acestuia aşa de bun.

A face ceea ce doreşti, cam aceasta e teoria libertăţiĭ şi a *liberuluĭ arbitru*, şi cu toate astea cine ar putea să facă ceea ce voeşte, ceea ce liberul luĭ arbitru îl dictează? Nimenĭ. Cel maĭ mic fapt, cea maĭ mică acţiune e determinată de cauze. Voinţa nu e de cît resultatul tuturor cauzelor externe şi interne, iar libertatea ar trebui să constea în a putea voi ceea ce voeşti. Orĭ, profesorul meŭ era vinovat de actul luĭ de brutalitate ; omul ăsta bun şi blînd, putea el face cu voinţă şi din precugetare fapta luĭ ? Nu cred, eraŭ cause atavice care 'l făceaŭ incapabil de a se stăpîni. Sunt mulţĭ carĭ aŭ predispoziţiĭ de a avea *o voinţă* de fer.

S'aŭ observat cazurĭ şi la alienaţĭ, la carĭ această voinţă s'a menţinut. *Un paralitic general*, scăpat de la *Bicêtre* [1]), a avut a-

1) Ribot : Les Maladies de la volonté.

www.dacoromanica.ro

tita voință, ca să facă pe omul sănătos, ascunzîndu-şi nebunia timp de un an, ştiind că ori-ce act lipsit de judecată l-ar readuce la *Bicêtre*. Am observat însu-mi, într'un spital de alienaţi din Bucureşti, pe un tînăr, care avea un delir de grandoare bine pronunţat, şi care 'şi ascundea delirul acesta cu atît talent, în cît aĭ fi crezut că bietul băiat e pe nedrept ţinut aci, şi cînd colo, el făcea pe ascuns, servitorilor, decrete regale, în toată puterea nebunieĭ.

Psicho-fisiologia modernă a făcut, în sensul acesta, cercetări demne de toată atenţia, a dezlegat atît fenomenele psichice, cît şi manifestaţiile lor, a dat cheia chestiunilor cele mai interesante: chestiunilor *sufleteşti*. Şi cu tot progresul vădit al eĭ, toate actele noastre sunt judecate, toate, după calapodul vechiŭ. Ori-ce fapte—bătăile ce ne da profesorul nostru, crima unuĭ ucigaş, delictele toate sunt — judecate ca făcute din *liberul-arbitru* al făptuitoruluĭ, din *voinţă* şi *precugetare*, neluîndu-se în seamă că-l imposibil a se face o faptă nefiind determinată de anumite cauze.

Sunt anĭ de-atuncĭ, şi chipul dascălului meŭ îmĭ apare şi azĭ în minte atît de viŭ, ca şi cum ierĭ l'aşĭ fi lăsat în ora luĭ de matematice. Îmĭ pare că sintetizează pe adevăratul bolnav de *boala voinţeĭ*, pe adevăratul nevropat, de care e plină omenirea noastră.

Societatea noastră, spunea Herzen, are în germenile eĭ toate crimele, toate delictele, ea e marea culpabilă. Îndreptarea eĭ se va face, nu dîndu-se libertatea ce o cer utopiştiĭ şi demagogiĭ, ci reglementîndu-se viaţa şi condiţiile traiuluĭ, după legĭ anumite, bazate pe observaţiile ştiinţifice.

Am auzit că profesorul meŭ, care fusese şi director de liceŭ, şi-a dat demisia din postul care l avusese, tocmaĭ din neputinţa de a'şĭ stăpîni apucăturile moştenite pe cale ereditară. Cît a suferit omul ăsta, şi cîţi nu suferim, purtînd în noĭ viţiĭ şi apucăturĭ moştenite de la părinţĭ.

Omenirea, în ziua în care va înţelege cîte crime a făcut pedepsind crimele altora, va fi atuncĭ în culmea civilisaţiĭ...

I. Duscian.

Litere, Ştiinţe, Arte

Istoria războiuluĭ ruso-romîno-turc din 1877-78, de căpitan *Damian Gkeorghe*, reg. 1 de geniŭ. *Preţul 1 leŭ.*

E o broşură de 112 pag. în carĭ bravul căpitan descrie, după documente oficiale, cu mult entusiasm şi într'un stil uşor şi curgător, glorioasele fapte ale războiuluĭ pentru indepeudenţă. Cine vrea să'şĭ împrospăteze în minte acele marĭ evenimente, va citi cu folos şi plăcere broşura aceasta; noĭ o recomandăm maĭ ales învăţătorilor, carĭ ar trebui s'o răspîndească cît maĭ mult pe la sate, căcĭ — cum foarte bine observă autorul — acest războiŭ nu e în deajuns cunoscut de popor şi de ostaşiĭ ţăriĭ. O istorie populară a războiuluĭ pentru independenţă nu avem; cartea d-luĭ căpitan e o încercare fericită în acest senz. O asemenea carte ar trebui să se găsească la îndemîna ori-căruĭ romîn care ştie să citească.

***

D. Dimitrie Nanu, în colaborare cu d-nul G. Orleanu, a terminat traducerea în versurĭ a drameĭ luĭ Coppée «*Constantin Brancomir*» (Pour la Couronne). Acţiunea se petrece în Balcanĭ, cu personagiĭ romîno-bulgăreşti. Se ştie că entusiastul poet a scris drama aceasta pentru a maĭ ridica moralul abătut al poporuluĭ francez, de furtuna ce a ĭscat la începutul procesuluĭ Dreyfus. Piesa se publică actualmente în *Convorbirĭ* şi la terminare va fi prezintată noueĭ direcţiĭ teatrale. Traducerea literară a mişcătoareĭ drame nu ne îndoim că va stîrni şi la noĭ acelaş succes ca la Odeon.

***

A apărut: *Proprietatea numeluĭ*, studiŭ asupra legeĭ din 17 Martie 1895, de d. Horaţiu E. Butoianu.

INFORMAŢII

Afacerea Dreyfus

Consiliŭ de miniştri. — Demisia generaluluĭ Boisdeffre.—Sinuciderea colonelului Henry

Paris, 19 August. — **Agenţia** *Havas* **asigură că d. Cavaignac menţine convingerea sa în privinţa culpabilităţeĭ luĭ Dreyfus, dar că este hotărît să lovească în toţĭ ceĭ culpabilĭ; locotenentul-colonel Henry va fi trimis înaintea unuĭ consiliŭ de războiŭ.**

Consiliŭ de miniştri

Paris, 19 August. — *Un consiliŭ de miniştri a fost ţinut la Elisee, înainte de prînz şi după prînz.*

D. Felix Faure a semnat reformarea comandantuluĭ Esterhazy.

D. Delcassé a comunicat circulara contelui Muraview.

D. Cavaignac a dat cîte-va amănunte în privinţa circumstanţelor în carĭ s'a operat arestarea locotenentuluĭ-colonel Henry.

D. Peytral a expus situaţia bugetară.

Demisia generaluluĭ Boisdeffre

Paris, 19 August. — **După** *La Liberté*, **majoritatea miniştrilor, printre carĭ se găseşte şi d. Cavaignac, este de partea revisiuneĭ procesuluĭ Dreyfus.**

D. Cavaignac cere demisia generalilor Boisdeffre şi Gouse, pentru-că n'aŭ ştiut să constate falşul locotenentuluĭ-colonel Henry.

Paris, 19 August.—**Generalul de Boisdeffre, şeful mareluĭ Stat-major, 'şi-a dat demisia.**

Sinuciderea colonelului Henry

Locotenentul-colonel Henry, arestat alaltăerĭ, s'a sinucis.

Aflăm din sorginte oficială, care nu suferă nici o îndoială, că d. Gogu Cantacuzino a demisionat din minister acum patru săptămînĭ, dar că i s'a respins demisiunea.

Se maĭ afirmă că asta este a doua demisiune a ministruluĭ de finance, care în luna Maiŭ a maĭ demisionat odată.

Pungăşiile din Teleorman

Ni se scrie din T. Măgurele, că s'aŭ denunţat prefectuluĭ Bildiropol o serie de pungăşiĭ pe carĭ le-aŭ săvîrşit subalterniĭ săĭ, fără însă ca pînă azĭ autoriĭ să fie urmăriţĭ şi daţĭ în judecată.

Protecţia făţişă pe care o acordă prefectul unor subalternĭ păcătoşĭ, a revoltat toată lumea cinstită din Teleorman, chiar şi pe aceia carĭ maĭ aveaŭ puţină iluzie despre cinstea d-sale politică.

***

Ast-fel sub Nr. 98 se află înregistrată cererea delegaţieĭ judeţene pentru urmărirea casieruluĭ comunal din Roşiorĭ, pentru suma de 14,000 leĭ ce datorează comuneĭ.

Sub Nr. 105 s'a cerut darea în judecată a casieruluĭ comuneĭ Roşiorĭ de Vede, care s'a amestecat în afaceri comerciale privitoare la furniturile comuneĭ.

Sub Nr. 106 s'a cerut darea în judecată a aceluiaşĭ casier, pentru o serie de gheşefturĭ.

Sub Nr. 107 s'a cerut a-se obliga casierul comunal să depună comptul de gestiune pe anul curent al budgetuluĭ drumurilor, ca să se constate cum din 5000 leĭ venit a făcut cheltueli de 18 000 leĭ.

Toate aceste cereri staŭ nerezolvalte la prefectura judeţuluĭ, de oare-ce casierul din Roşiorĭ e principalul agent electoral al prea cinstiţilor procopiştĭ.

***

Delegaţia judeţeană a dat deja un al douilea bobîrnac zdravăn prefectuluĭ Bildiropol.

Prefectul a cerut un credit de 3000 de leĭ pentru comuna Alexandria, din care sumă primarul să fie însărcinat a cumpăra diferite lucrurĭ pentru biserica Sf. Alexandru.

Delegaţia judeţeană însă, neavînd încredere nici în prefect, nicĭ în primarul din Alexandria, a respins încuviinţarea creditului.

Ziarele din Viena confirmă ştirea pe care am dat'o acum cîte-va zile, că M. Sa Regele va merge la finele luneĭ Noembrie la Viena, ca să asiste la serbările ce se vor da cu ocazia jubileuluĭ de 50 anĭ de domnie a Impăratuluĭ Frantz Iosef.

Numirea d luĭ D. Olănescu—Ascanio, în postul de ministru plenipotenţiar la Bruxelles, se va face pe ziua de 1 Septembre.

Postul de ministru plenipotenţiar la Belgrad va rămîne neocupat, de oare-ce d. Sturdza nu găseşte în întreg partidul său, de cît numaĭ berecheţi şi melisienĭ, cărora nu le poate deschide porţile diplomaţieĭ.

M. Sa Regele a fost representat la serbările de încoronare a Regineĭ Vilhelmina a Holandeĭ prin d. Papiniŭ, ministru al ţăriĭ la Haga.

In urma telegrameĭ comitetuluĭ naţional din Cernăuţĭ, contele Bylandt Rheidt, ministru al instrucţieĭ în Viena, a ordonat telegrafic guvernatoruluĭ Bucovineĭ ca pe lîngă liceul german de stat din Cernăuţĭ să se înfiinţeze, cu începere de la 1 Septembrie clase paralele romîne.

De şi perspectivele cele maĭ bune sunt pendinte, mişcarea portuluĭ Galaţĭ continuă a fi foarte slabă. Totalul vapoarelor acostate la cheul cerealelor, se reduce numaĭ la două bastimente, «*Leonidas*», sub pavilion elin, şi «*Ambassador*» sub pavilion britanic, încărcînd orz şi porumb.

Aŭ sosit însă de la Prut şi din susul Dunărĭ, un număr de peste patru zecĭ de şlepurĭ cu grîŭ din recolta nouă, poposind pe malul Dobrogean din faţa portuluĭ, aşteptînd momentul transbordărĭ pe vapoarele de mare. In port staţionează vre-o 12 vapoare marĭ deşerte, aşteptînd momentul ca să încarce.

Dintre vapoarele regulate, a sosit vaporul rus «*Bolgaria*», cu diferite mărfurĭ; iar vaporul francez «*Tabor*» a pornit la Brăila, de unde se va reîntoarce Simbătă la Galaţĭ, spre a-şi complecta încărcătura.

Drapelul de erĭ publică un lung articol de reportaj, în care arată starea deplorabilă în care a ajuns oraşul Galaţĭ sub administraţia comunală a d-luĭ Ţinc, ridicolul primar al primuluĭ nostru port.

Din articolul *Drapeluluĭ*, reproducem următoarele:

«Cel mai mare şi maĭ frumos port al nostru, oraşul care face fala ţăreĭ, se află în starea cea maĭ mizerabilă.

«Nicĭ odată pînă acum, — fie sub conservatorĭ, fie sub liberalĭ, — oraşul nostru n'a avut o administraţie maĭ ineptă, maĭ stupidă şi maĭ vitregă ca cea actuală.

«Nimenĭ, dar absolut nimenĭ dintre ceĭ carĭ aŭ în mînă destinele oraşuluĭ, nu face nimic bun, nu se interesează de loc pentru a aduce cea maĭ mică îmbunătăţire.

«S'ar putea zice, cu drept cuvînt, că primul nostru port este cu totul lăsat la voia întîmplăreĭ.

«O administraţie maĭ păcătoasă, în toată accepţiunea cuvîntuluĭ, nicĭ că s'ar putea presupune că a existat cînd-va în vre-un oraş din lumea civilizată!»

Sfîrşind, *Drapelul* scrie:

«Se ştie că Galaţiĭ *s'aŭ avut alt primar activ, după decedatul Essu*, de cît pe d. Plesnilă, care a muncit cu mult dor pentru prosperitatea oraşuluĭ săŭ».

Din partea unuĭ ziar naţional-liberal această ultimă apreciere meritată să fie relevată.

Monitorul Oficial publică sechestrul pus de tribunalul din Ialomiţa pe toate productele d-luĭ G. Constant, arendaş al Statuluĭ, pentru neplata cîştiurilor.

Interesant e că d. G. Constant este şeful diviziei vînzărĭ bunurilor Statuluĭ la ministerul domeniilor.

DIMITRIE ENESCU
Restaurant şi Grădină
cu
BUCATARIE ALEASA
Bucureşti, Strada Sfintu Ionicĭ

ECOURI

De la 1 August, d. D. Enescu, proprietarul Restaurantuluĭ şi grădineĭ situate în strada Sft. Ionică în dosul Palatuluĭ regal, a angajat pe simpaticul artist *Ionică Dinicu*, spre a desfăta cu vioara sa pe numeroasa clientelă ce-l vizitează restaurantul, care posedă cea maĭ aleasă bucătărie.

— «*Din lumea de azĭ*» e titlul unuĭ frumos volum de nuvele al confratelui nostru Omega (P. Macri).

Ediţia populară din aceste nuvele se găseşte la toţĭ vînzătoriĭ de ziare, la chioşcurĭ şi la corespondenţiĭ ziarelor din provincie. *Preţul unuĭ volum e de 40 banĭ.*

Nuvelele acestea sunt scrise cu mult sentiment, oglindîdu-se în ele şi o parte din societatea noastră.

— Aŭ apărut: *Verbe neregulate elene* şi *Manual de istoria literatureĭ elene* de Teodosie Economide. Ambele volume sunt aprobate de ministerul instrucţieĭ şi se găsesc de vînzare în Brăila, Bulevardul Cuza No. 204.

Cronică judiciară

Sinagoga «croitorilor militarĭ».— Pe cînd ţiganiĭ, avantajaţĭ de soartă, şĭ-aŭ mîncat singurĭ biserica, «croitorilor militarĭ» o să le mănînce sinagoga judecăţile.

Al treilea termin, sorocit pentru judecarea contestaţiilor «croitorilor militarĭ» împotriva secuestruluĭ judiciar, rînduit de tribunal asupra sinagogeĭ lor din fundătura Vînătorilor, a căzut tot... Marţĭ—ceea-ce însemnează că, dacă Simbăta nu li-e dat ovreilor să încalece, Marţia nicĭ atîta nu se cade să pornească la... tribunal,

Şi veniseră «croitorĭĭ militarĭ» în număr de două-zecĭ şi unu, însoţiţĭ de două-zecĭ şi patru de prietenĭ, rude, protectorĭ, sfetnicĭ şi rabinĭ; veniseră şi moştenitorĭĭ răposatuluĭ Aizic Ilie, cu soţiile respective, cu copiiĭ, cu rudele, cu prietenii, cu protectorii, cu sfetnicii şi cu rabinii... respectivĭ, în total populaţia caleĭ Văcăreştĭ pe sfert...

Dar, ca şi la termenul precedent, se înfăţişa tot atuncĭ şi afacerea Zappa, care s'a şi luat întîiŭ în cercetare de către tribunal.—Grecii aŭ bătut tot-d'auna pe evreĭ...

Şi în adăstare, în mijlocul harmalaeĭ, Iţic «croitor militar» găseşte prilejul să facă un gheşeft:

— Haa! Abramovicĭ, zice adresîndu-se unuia din moştenitorii luĭ Aizic Ilie, dacă facem împucare, haa!... Esti ruşine pintru evreĭ noştri, zic zoŭ, esti ruşine mare.

Şi de aci tocmeală, de oare-ce moştenitorilor le convenea propunerea, cu o condiţiune.

— Facem împucare, zice în cele din urmă Abramovicĭ. Noĭ moştenitoriĭ—nuu!—renunţăm la dreptu noastră de propiitate, haaa! Dar eŭ şi cu Braunştein să fim aleşĭ în comitetul de administraţie. Iaca!...

Atît şi-a fost de ajuns ca să pornească din toate părţile protestărĭ.

— Pi ala faliti??!...

— Nu-ĭ trebui faliti nereabilitaţi pi comitet!

— Maĭ bine sequestră, de cît să vie Sinagoga a noastra la mezat!

Iar vremea trece şi pe la orele 6 se termină afacerea Zappa în favoarea moştenitorilor, carĭ cereaŭ sequestru judiciar pe averea defuncţilor Vanghelie şi Constantin Zappa,—ceea ce îndîrjeşte pe moştenitorii luĭ Aizic carĭ daŭ cu... refuz în obrazul «croitorilor militarĭ».

Pe urmă tribunalul pune vîrf nenorocireĭ, aminînd din oficiŭ judecarea contestaţieĭ pentru ziua de 25 August, din cauza orelor înaintate.

Cod.

ŞTIRI MARUNTE

* Numirea d-luĭ Const. Pandele ca comandant al sergenţilor de oraş şi a d-luĭ D. Marinescu ca subcomisar la T.-Măgurele, a provocat adîncĭ nemulţumirĭ în localitate. Ambiĭ aceştĭ domnĭ se bucură de cea maĭ proastă reputaţie în localitate.

* In ziua de 16 August a avut loc logodna d-luĭ Achil Dumitriŭ cu gentila d-şoară Lucreţia I. Angelescu. Felicitările noastre viitorilor soţĭ.

DIVERSE

DIN CAPITALA

Hoţ de biciclete.—D. Teodor Mirodotescu, învăţător în comuna Dudeştĭ, a reclamat poliţieĭ că pe cînd d-sa se afla în Capitală la conferinţa institutorilor, s'a prezintat la soţia d-sale, în Dudeştĭ, individul C. Gheorghiu, care în numele săŭ, a cerut bicicleta. Femeia încrezîndu-se, a încredinţat maşina pungaşuluĭ, care s'a făcut nevăzut.

Din cercetările făcute, pungaşul a fost descoperit şi bicicleta s'a găsit amanetată pentru suma de 60 leĭ.

DIN ŢARA

Inecat. — Brigadierul Ruse Leonte, din regimentul 2 Artilerie, ducîndu-se să se scalde în eleşteul moşieĭ Afumaţĭ, Ilfov, şi neştiind să înoate, s'a înecat.

Crima din Galaţĭ.—O crimă îngrozitoare s'a săvîrşit, Marţĭ noapte, în oraşul Galaţĭ.

Femeia Paraschiva N. Venecint, domiciliată în strada Cimitirului, trăia de maĭ mult timp răŭ cu bărbatu-săŭ, şi zilnic eraŭ certurĭ şi neînţelegerĭ între eĭ.

Luuĭ seară, femeia, după ce a băut pînă şi-a pierdut mintile, a pîndit pe bărbatul săŭ pînă s'a culcat în pat şi înarmîndu-se cu un topor, a intrat încet în camera de culcare şi i-a dat maĭ multe lovituri puternice, din carĭ două în ţeasta capuluĭ şi una în braţul sting.

Nenorocitul, într'o stare alarmantă, a fost transportat la spitalul Elisabeta Doamna.

Parchetul a fost înştiinţat, şi soţia criminală a fost arestată pe dată.

Copilă înecată în Argeş.— Copila Păuna Vasile Martin, în vîrstă de patru anĭ, din comuna Curcani Ilfov, furişîndu-se de acasă, s'a dus să se scalde în rîul Argeş care trece în apropiere de sat.

Nenorocita a fost luată de curentul apeĭ şi înecată.

Cadavrul copileĭ a fost găsit în valea rîuluĭ, de către părinţĭ eĭ.

Nenorocirea din Sascut.—O groaznică nenorocire a causat moartea a treĭ lucrătorĭ din comuna Sascut, Putna.

Pe cînd maĭ mulţĭ ţăranĭ eraŭ ocupaţĭ în magazia de bucate a proprietăţiĭ, o grindă a podului magazieĭ care era încărcat peste măsură cu saci de ovăz, s'a rupt, şi o parte din pod s'a prăbuşit peste dînşiĭ. Treĭ lucrătorĭ, numiţiĭ Ion Popa Ion, Pavel Miazga şi Mihaiŭ Cazminţa, aŭ fost scoşĭ fără viaţă de sub dărîmăturĭ. Alţĭ patru sunt greŭ răniţĭ.

Autorităţile locale cercetează cazul.

Incendiŭ.—Din Brăila ni se anunţă că un incendiŭ puternic s'a declarat, Marţĭ seara, la proprietatea d-luĭ Nicolĭ Burichi, situată pe bulevardul Cuza 12, în acel oraş.

Focul s'a declarat pe cînd toţĭ locatariĭ eraŭ eşiţi din casă şi se crede că ar fi luat naştere de la o lampă lăsată aprinsă în casă.

Pompieriĭ aŭ reuşit să localizeze incendiul după o oră de la declararea luĭ.

Pagubele sunt însemnate.

Imobilul era asigurat pentru suma de 150.000 leĭ la societatea «Generală».

Un hoţ aspru pedepsit.— Sunt cîte-va zile de cînd o dramă mişcătoare s'a petrecut în comuna Creţeştĭ, din judeţul Ilfov.

Pe cînd locuitorul Gheorghe Lepădatu trecea prin sat cu căruţa încărcată cu pepenĭ de vînzare, un copil din acea comună, numitul Dumitru Toma Tudor, în vîrstă numaĭ de 8 anĭ, voind să fure pepenĭ s'a urcat pe lanţul roţeĭ dinapoia căruţeĭ. Alunecînd de pe lanţ, nenorocitul a căzut sub căruţă şi roatele trecîndu-l peste corp, a rămas mort pe loc.

Autorităţile locale aŭ fost avizate.

„EPOCA" IN PROVINCIE

ALEXANDRIA

In vederea viitoarelor alegerĭ comunale, administraţia comunală şi Poliţia nu se ocupă cu alt-ceva, de cît caută prin mahalale bătăuşĭ pe carĭ îĭ aduce pe strade ca să poată face imposibilă ori-ce adunare de 2—3 oposanţĭ.

Chiar Primarul şi cu dr. Marinoiu exercită meseria aceasta, după cum s'a observat săptămîna trecută, cînd aŭ urmărit pe d. Bădescu-Roşiorĭ.

In ziua de Dumineca trecută, însă, aŭ dat probe de cea maĭ mare sălbăticie şi înjosire, cînd bătăuşiĭ Petre I. Căluşi, Dumitru Căluşi, Ion Popa şi Marin Ivănescu aŭ atacat, ziua pe la ora 1 p. m., pe strada Carol I, pe d. P. Condilescu, P. Teodorescu şi Iordan Mocanu.

De şi eraŭ de faţă sub-comisarul Stefan Popescu, împreună cu patru sergenţĭ poliţieneştĭ, dar comisariĭ Lăcdanu şi Mereanu nu numaĭ că nu interveneaŭ, spre a potoli scandalul, dar chiar asmuţeaŭ pe bătăuşĭ.

Cazul s'a comunicat telegrafic procuroruluĭ de Teleorman.

Cînd viaţa cetăţenilor e în pericol, cînd păvăliele consilierilor comunalĭ sunt împănate de bătăuşĭ carĭ sar să omoare pe cetăţenĭ, întrebăm pe d. Prefect Bildirescu, cel cu domnia legilor, cînd era în opositie, aceasta este domnia legilor?

Afacerea Dreyfus

Falşul colonelului Henry.— O scrisoare a d-luĭ Trarieux către ministrul de războiŭ

D. Trarieux, senator, fost ministru de justiţie, a adresat d-luĭ Cavaignac o scrisoare în care, discutînd faptele din afacerea Dreyfus, voeşte să arate: ilegalitatea procedurei urmată în 1894; eroarea judecăţeĭ, falşa interpretare şi — prin urmare, — neexistenţa mărturisirilor luĭ Dreyfus.

In această scrisoare, fostul ministru de justiţie discută şi scrisoarea din 1894, pe care d. Cavaignac a citit-o în Cameră, şi care acum s'a dovedit a fi fost fabricată de colonelul Henry. Credem dar interesant a reproduce partea din scrisoarea d luĭ Trarieux, relativă la această scrisoare.

«Iată, în ce vă priveşte, ceea-ce v'a permis, aşa aţĭ declarat, de a da încredere scrisoreĭ din 1896.

«Ea este, aţĭ zis, de o asemănare isbitoare cu un document fără importanţă scris de aceeaş persoană, şi scris ca şi acesta cu creion albastru pe aceeaş hîrtie, ce servea la corespondenţa obişnuită a acesteĭ persoane şi care, datată din 1894, n'a eşit de la această dată din arhivele ministeruluĭ de războiŭ.»

«Să discutăm.

«In primul loc ce credeţi, vă rog, de acest fapt cu totul grav, că scrisoarea din Noembre 1896 n'a sosit la minister prin căile obişnuite... Cine a adus'o? Cine i a controlat origina? Mister! De altă parte, ce motiv l'ar fi hotărît pe ataşatul militar să o scrie, în ajunul interpelăreĭ luĭ Castelin, tocmaĭ în Noembre 1896?

Era vorba, veţĭ zice, de a se pune în acord cu colegul săŭ de la o altă ambasadă, pentru a ascunde relaţiile lor cu Dreyfus; şi interesul acesteĭ înţelegerĭ este de ajuns, pentru a explica cuvîntul de ordine, transmis de a se ţine în cea maĭ mare rezervă. Dar oare, în sistemul d-tră, dacă Dreyfus ar fi fost în adevăr vinovat, acest cuvînt de ordine ar fi prezentat cel maĭ mic folos? Darea în judecată a acestuĭ din urmă, nu s'a făcut în 1894? In tot cursul acestuĭ proces n'aŭ rămasĕ impasibilĭ, fără să zică nicĭ un cuvînt? După condamnarea sa, n'aŭ păstrat cea maĭ severă tăcere? Intru cît anunţarea unei interpelărĭ i-ar fi făcut să creadă de nevoe reînoirea unuĭ pact de discreţie care ar fi fost făcut de două anĭ, în care timp şi de oparte şi de altă, s'a ţinut cu cea maĭ mare fidelitate?

«Nu, în adevăr, nimic nu este maĭ puţin plausibil de cît preocuparea aparentă de care se pare inspirată scrisoarea din 1896, şi aceasta ar fi de ajuns, pentru a pune la îndoială realitatea sa.

«Dar pentru ce o scrisoare, dacă ataşaţiĭ militarĭ străinĭ aveaŭ să se înţeleagă asupra atitudineĭ ce trebuia să ia în privinţa luĭ Dreyfus? Aceştĭ ataşaţĭ se vedeau zilnic; ambasadele lor eraŭ vecine. Aveaŭ eĭ nevoie să şĭ scrie mesagiĭ indiscrete, cînd puteaŭ să vorbească, şi cînd subiectul nu era de loc urgent? Totul ne face să credem dimpotrivă, şi aci avem încă un grav motiv de neîncredere.

«Dar să mergem maĭ departe.

«Să luăm textul însuşĭ al acesteĭ faimoase scrisorĭ şi să o cercetăm. O reproduc:

«Am văzut că un deputat va interpela asupra luĭ Dreyfus. Dacă (aci o parte din frază ce nu aţĭ putut-o citi)... voiŭ spune că nicĭ odată n'am avut relaţiĭ cu acest jidan. Ne-am înţeles. Dacă eştĭ întrebat, spune tot aşa, căcĭ nimenĭ nu trebue să ştie vre-odată ce s'a petrecut cu dînsul».

D. Trarieux discută termenii acesteĭ scrisorĭ, redactată într'o franţuzească stricată, şi dovedeşte că termenii barbarĭ sunt postaţĭ, că ele sunt opera unuĭ falşificator, care s'a căsnit să imite expresiile unuĭ străin care nu ştie franţuzeşte, şi apoĭ adaogă:

INSTITUTUL DE DOMNIŞOARE
FAMILIA
Fondat la 1 Septembrie 1896
Strada Italiană, No. 5 şi Săgeţĭ, No. 4

Situat în cartierul cel maĭ sănătos el oraşuluĭ. Alăturĭ cu bulevardul Carol, în apropiere cu universitatea. Case sănătoase şi spaţioase, avînd gaz şi apă în toate apartamentele, băĭ, gimnastică, etc.

Proprietară şi directoare:

D-na Alexandrina Ion Pappondoff

Liceŭ complect: clasic şi real, *Şcoală primară şi frobeliană.—Curs facultativ* de limbĭ streine predat de institutoare interne cu diplome superioare din Paris, Londra, Stuttgard şi Elveţia etc.

Certificate valabile

Esamenele se trec în Institut şi la liceele Statuluĭ.

Desemn şi pictură după natură: programa şcoaleĭ de Belle-Arte.

Musică vocală şi instrumentală: programa Conservatoruluĭ nostru.

Teoria şi practica croitorieĭ: lingerie şi tot felul de lucru fantasie.

Educaţiune foarte îngrijită

Direcţiunea acestuĭ Institut, adînc mişcată de sentimentele de mulţumirĭ exprimate prin scrisorĭ şi ziare de mulţĭ părinţĭ pentru progresele făcute în aceştĭ doŭ anĭ şi succesele obţinute de eleve la esamenul din urmă, mulţumeşte promiţînd a nu cruţa nicĭ un sacrificiŭ pentru a fi şi pe viitor la înălţimea încredereĭ de care se bucură în prezent. A da tinerelor fete o educaţiune desvoltată, practică şi morală pentru a produce soţiĭ demne şi modeste, mame bune iar nu bigote, capabile a face fericirea familieĭ. Iată scopul acestuĭ Institut.

Direcţiunea pe lîngă cursurile liceale şi secundare aŭ maĭ combinat cursul facultativ de limbĭ streine şi dexteritătĭ cu un curs **special modern** în care se vor învăţa toate obiectele coprinse în programa şcoalelor din Paris, întrebuinţîndu-se chiar aceiaşĭ autorĭ în scopul ca copilele la absolvirea acestuĭ Institut să ce poată presenta la esamenul de diplomă din Paris.

Pentru atingerea acestuĭ scop s'aŭ maĭ angajat în vara aceasta încă treĭ institutoare cu diplome, doŭă din Paris şi una din Elveţia care împreună cu d-nu Lizambert profesor la liceul francez, şi altiĭ se vor ocupa în special de buna reuşită a acestuĭ **Curs modern.**

Cred a răspunde uneĭ marĭ trebuinţe înlocuind în învăţămîntul fetelor, limbele moarte prin limbĭ modesne cu o desvoltare mult maĭ mare a ştiinţelor naturale, literare, morale şi dexteritătĭ atît de necesare în viaţa practică.

Femeea **adevărat cultă** este podoaba societăţeĭ şi puterea familieĭ; ea este chemată a inspira copiilor cele maĭ nobile sentimente, deci trebuie ca viitoarelor mame săli se formeze moralul. Institutul «**Familia**» maĭ ales din acest punct de vedere va căuta să merite în tot-d'auna numele ce şi-a ales.

Hrană bună şi abundentă, curăţenia localuluĭ fiind basa sănătăţeĭ, onor. părinţĭ sunt rugaţĭ a visita Institutul nu în *anumite zile ci în tot timpul* la orele 12 a. m. şi 6 seara cînd se daŭ copilelor masa, pentru a se convinge de calitatea şi cantitatea alimentelor ce se daŭ fără nicĭ o excepţiune întregeĭ Familiĭ.

Musica este predată de profesoare cu diploma Conservatoruluĭ din Paris şi Bucureşti. **Desemnul şi Pictura** de profesoriĭ şcoaleĭ de Belle-Arte, iar corpul didactic extern este tot acelaş din aniĭ precedenţĭ ales dintre profesoriĭ liceelor statului. D-rc studente din aniĭ II şi III pentru prepararea fie-căreĭ materiĭ.

Cursurile încep la 1 Septembrie iar înscrierile la 1 August.

Prospecte se trimit la cerere.

DIRECŢIUNEA.

INSTITUTUL de DOMNIŞOARE
„POMPILIAN"
Calea Rahoveĭ No. 60, 62, 64, 66 şi Str. Justiţieĭ, 16 sub direcţiunea

D-reĭ C. POMPILIAN

Licenţiată în ştiinţele matematice de la Paris (Sorbona)

Direcţiunea aduce la cunoştinţa părinţilor că vastul local al Institutuluĭ, bine cunoscut de numeroşĭ părinţĭ ce aŭ copiĭ în acest Institut, a fost mărit anul acesta cu o nouă aripă de construcţie, la care s'aŭ amenajat dormitoare, băĭ, săli de studiĭ, camere de pian, cabinete de fisică şi himie, etc. Podoaba ce va avea Şcoala anul acesta este o ***biserică creştină-ortodoxă***, ce ***Direcţiunea*** a clădit în parcul Institutuluĭ, pentru ca ***religiunea,*** ce este una din basele ***educaţiuneĭ*** s'o ajute în ***educaţiunea*** tinerelor fete.

Cursurile din Institut coprind următoarele secţiunĭ:

1) ***Cursul primar*** complect reorganisat pentru înlesnirea studiuluĭ limbilor străine.

2) ***Cursul liceal.*** Profesorĭ de la liceele Statuluĭ şi cu repetitoare de fie-care obiect. Esamenele de fine de an se ţin în Institut, cum s'aŭ ţinut şi anul acesta cu succes în faţa uneĭ comisiuni numite de onor. minister al instrucţiuneĭ publice. ***Certificatele eliberate de Institut aŭ aceiaşĭ valoare ca cele de la şcoalele Statuluĭ.*** Anul acesta s'a înfiinţat şi clasa VII. Direcţiunea anunţă că pregătirile pentru această clasă, care echivalează cu bacalaureatul, se vor face cu maĭ multă desvoltare.

3) ***Cursurĭ în limba franceză*** (după programa şcoalelor de fete din Franţa) făcute de profesorĭ şi profesoare franceze, diplomate ale şcoalelor din Paris. Metoda inteligentă cu care aŭ fost făcute aceste cursurĭ, aŭ atras un mare număr de eleve, carĭ pînă atuncĭ în lipsă de un program bine alcătuit pentru fete, urmase programul prea încărcat al liceuluĭ.

4) ***Musica*** şi ***Dicţiunea.*** Toate elevele pregătite în Institut după programa Conservatoruluĭ, unde aŭ şi trecut esamenul ca particulare, aŭ obţinut la esamen notele 9 şi 10 aşa că pot rămîne considerate ca eleve ale Conservatoruluĭ. Aceste bune resultate eraŭ cunoscute încă din timpul anuluĭ de publicul ce asistase la ***producţiunile*** de ***pian, canto*** şi ***dicţiune***, ce aŭ avut loc în timpul anuluĭ în saloanele Institutuluĭ.

5) ***Curs de desemn, aquarel, pastel, pictură în ulei***, imitaţiĭ de gobeline.

Institutul posedă o frumoasă galerie de tablouri, unde a avut loc şi expoziţia lucrărilor elevelor.

6) ***Secţiunea de sculptură.***

7) ***Secţiunea profesională:*** lingerie, lucrurĭ de fantesie, croitorie, florĭ.

8) ***Curs de conversaţiune de limba greacă modernă,*** înfiinţat anul acesta în urma numeroaseloĭ înscrierĭ ce s'aŭ făcut încă din Maiŭ.

9) ***Conversaţiune în limbile franceză, germană şi engleză,*** sub supravegherea numerosuluĭ personal strein adus din Paris şi Germania, este de mare rigoare.

10) ***Curs de gimnastică şi dans.***

11) Pentru elevele externe şi semi-interne ca mijloc de transport ***este înavuit,*** ce trece prin faţa Institutuluĭ, precum şi ***omnibusul*** Institutuluĭ, pentru preumblărĭ şi escursiuni în zilele de sărbătoare.

12) Inscrierile încep la 15 August, iar cursurile la 8 Septembrie.

www.dacoromanica.ro

Brăila, 19 August 1898.

Buletin special al Burseĭ Brăila

Felul	Hecto	Vag.	Graut. în kgr. pe hectolitru	Prețul pe hect.	Cor. la %	Observ.
Grâŭ	1800		77 500	9 85	7	Magazie
»	9400		79 400	10 77 ½		Șlep
Porumb		4	78			Magazie
Por. roșu	6500		80	7 12 ½		»
Por. roșu	4100		79	7 25		Magazie
Porumb	1150		78 400	5 85		»
»	1260		74 200	5 87 ½		Șlep
»	1500		75 700	5 30		»
»	1100		76	5 30		»
Orz	10000		67 200	5 75		Obor
»	1120		62 800	4 80		Șlep
»	530		62	4 80		»
»	300		63 200	5		Magazie
»	800		64 900	5 20		»
»	700		56 700	4		Mag. Obor
»		5	65			Vagon
»		3	61			»
»		3	64 500			»
»		7	62			Magazie
»		3	61			vagon
»	1150		65 800	5 30		Magazie
»		100	68			p. pe keiŭ
Secară	300		71 500			Vagon
»		3	70 500			»
Secară		6	71			»
»		3	69			»
		3	68			»
Ovăz		11	44			Vagon

CEREALE SOSITE

Pe apă			Pe uscat		
Grâŭ	Hect.	4150	Grâŭ	Hect.	7590
Porumb	»	2600	Porumb	»	—
Orz	»	—	Orz	»	920
Mazăre	»	1100	Mazăre	»	—

COTAȚIUNILE AMERICEĬ (New-York)

19/30 *August 1898.*

	GRÂŬ		PORUMB	
	Astă-zĭ	Alaltă-erĭ	Astă-zĭ	Alaltă-erĭ
Iulie . . .	—	—	—	—
Septembre .	69 1/8	69 1/8	34 3/4	34 1/2
Decembre .	66 7/8	66 3/4	—	—

«Dar atunci, îmĭ veĭ zice, admiță că s'aŭ putut introduce piese falșe la ministerul de războiŭ, și chiar că, pentru a permite fabricarea uneia din aceste piese, o deturnare s'a făcut în arhivele biroului de informații?

«Eĭ, domnule ministru, prea sunt constrîns de evidență. Falșurile nu sunt ceeace lipsește în aceste o mie de documente, de carĭ aș vorbit.

«Credeți în sinceritatea acestor scrisorĭ imperiale, a căror existență a fost de atîtea orĭ afirmată? Credeți în realitatea acelor fotografiĭ care arată pe niște ofițerĭ ai armateĭ voastre, în convorbire compromițătoare cu atașații militarĭ străinĭ? Credeți în veracitatea scrisoreĭ semnată «Speranza» confiscată în pasaj la 15 Decembre 1896?

«Această scrisoare din Noembre 1896, este cu atît mai suspectă de fraudă, cu cît sosirea eĭ a coincidat cu o întreagă serie de manopere înșelătoare, carĭ aveaŭ drept scop evident de a răspunde pericolului grabnic, de care unele persoane aveaŭ atunci interesul să se îngrijească».

CHESTIUNEA ZILEI

Manifestul țarului Interview cu un diplomat

Neue freie Presse publică următorul interview ce un corespondent al său a avut cu un diplomat la Paris:

Propunerea Țarului pentru convocarea unuĭ congres de dezarmare, a produs în Paris o adevărată consternare, și firește în, primul rînd, în cercurile șoviniste carĭ socotesc alianța echivalentă cu recucerirea Alsacieĭ și Loreneĭ. Lumea diplomatică a fost surprinsă de rescriptul Țarului. Nicĭ un schimb de ideĭ pe cale diplomatică n'a precedat nota circulară a lui Murawieff. E posibil că Țarul a căutat o înțelegere cu suveraniĭ înșiși. Părerea unuĭ distins diplomat, care posedă experiență și în afacerile militare, este că Țarul *n'a pus, în nicĭ un caz, chestiunea în mod practic.* O desarmare generală, care va fi discutată într'o conferință, nu e probabilă.

Prea multe chestiunĭ de detaliŭ sunt legate de chestiunea desarmăriĭ. Aceste detaliĭ sunt anevoe de regulat într'o conferență. «Să presupunem» zie omul de arme «că Rusia are 600,000 oameni de infanterie pe timp de pace. Se hotărește în conferență desființarea pe jumătate a acesteĭ armate, Rusia însă ar lăsa aceste 300 000 oameni infanterie în Litvania și Polonia. Cu asta, nu va fi nicĭ de cum mulțumită Austro-Ungaria, care și ea ar fi dasarmat.

Asemenea chestiunĭ de detaliŭ sunt absolut imposibil de aranjat la o conferență.

Dezarmarea ar trebui deci să se întîmple numaĭ în urma unuĭ tratat de pace, încheiat pe deceniĭ.

Atunci dezarmarea saŭ împuținarea armateĭ ar urma de la sine. Nicĭ un Stat n'ar avea să se îngrijească de chestiunĭ militare. Dacă se va ține conferința pe care o convoacă Țarul, aceasta va trebui să fie *o conferință generală de pace.* Dezarmarea ar fi atunci consecuența necesară a păciĭ internaționale. Dacă Franța ar consimți saŭ nu, aceasta ar fi indiferent. Franța nu poate declara războiŭ Europeĭ întregĭ, chiar dacă Statele Europeĭ și-ar fi dezarmat armatele permanente. Dar se poate susține, că cu toată atitudinea preseĭ, *marea masă a poporuluĭ francez e cîștigată pentru ideea Țarului.* Franța are de a mulțumi marea avere națională aceleĭ epocĭ, care a urmat după războaiele lui Napoleon, cînd *sfînta alianță* de asemenea adusese la îndeplinire dezarmarea. Din această dezarmare, timp de aproape patru deceniĭ, aŭ cîștigat în primul rînd Franța și Prusia. Bogăția Franțeĭ datează din acel timp. În Prusia, spiritul milităresc a fost redeșteptat abia la 1860 prin Bismarck, care urmărea scopurĭ politice. E greŭ de crezut ca Franța să nu țină socoteală de avantajele uneĭ dezarmăriĭ. Dar pentru șoviniștĭ, nota Țarului este, în orĭ-ce caz, o lovitură grea. *Țarul nu vrea să audă de o politică de revanșă*: el tot-d'auna a condamnat-o, dar franceziĭ și-aŭ închipuit că Țarul le va veni în ajutor pentru Alsacia. Acest vis a fost groaznic distrus».

NUVELA

Adevărata înțelepciune

In momentul cînd îl întîlnii, după opt luni de exila Chaton, Polidor Montagnac—excelentul meŭ amic Polidor Montagnac venea de la judecătoria de pace.

— Montagnac!... Ce întîmplare?

— Ah! tu eștĭ?... scumpul meŭ prieten,—strigă, aruncîndu-se în brațele mele.

Pe urmă așezațĭ, după cum cere rînduiala în fața paharelor cu absint care trebuiaŭ să consacreze întîlnirea noastră, întrebaiŭ pe prietenul meŭ:

— Tot în strada Berthe?

— Tot, ce vreĭ!... De cît, blestemată să fie ziua nefastă în care mi-a trăznit prin cap să închiriez acolo, în subsol, vastul apartament pe care-l știĭ.

Și pe urmă, iată ce-mĭ povesti.

— De vr'o șase luni acuma, dobitocul meŭ de portar s'a încăpățînat să nu-mĭ maĭ aducă diversele pachete saŭ scrisorĭ ce-miĭ eraŭ adresate prin intermediul administrațieĭ poștelor și telegrafelor noastre.

Ceartă, mînie, amenințărĭ... nimic nu folosea.

Proprietarul, căruia m'am adresat, răspunzîndu-mĭ că nu era treaba lui să se amestece în viața intimă a locatarilor săĭ, am fost nevoit să mă plîng judecătoruluĭ de pace, dela care es în momentul acesta.

— Și?...

— Și, știĭ ce i-a povestit dobitocul de portar, da-l'aș la toțĭ dracii?... A pretins că era obligat, în adevăr, «să urce imediat scrisorile locatarilor săĭ», textul legeĭ fiind astfel conceput, dar că nu era obligat să le «scoboare» la aceia carĭ, ca și mine, locuesc în subsol.

— A fost tare...

— Și judecătorul a conchis sentențios că, de oare-ce legea n'a prevăzut cazul, e nevoit să-mĭ respingă reclamația și să mă osîndească la cheltuelĭ...

— Sărmane prieten...

— Da, sunt de plîns. Și fiind că nu maĭ am ce spera de la justiția omenească, mă retrag chiar astă-seară într'o însulă pustie din Oceanul Pacific, unde voiŭ uita poate a ceastă rană, care în cele din urmă, se va cicatriza. Viĭ cu mine?

— Ah! să mă ierțĭ!

Plin de despreț, mă măsură desus pînă jos. Îl putuĭ auzi murmurînd: «Vanitate, vanitate, totul nu e de cît vanitate. Ce ne bunĭ sunt oameniĭ!...»

Și scuturîndu-se, dispăru în mulțime.

De cît, nu și plătise consumația.

Și atunci, m'am întrebat, dacă nu cum va asta era adevărata înțelepciune.

Henry Chevallier

Depeșile de erĭ

Serviciul Agenției Romîne

Moscova. 19 August. — Țarul a primit pe reprezintanții nobleței guvernului din Moscova, pe doamnele din Moscova, pe reprezintanții poporelor din Asia, pe cavalerĭ de Sf. Gheorghe, și pe președinții semstovurilor. Reprezintanții celor 34 de guverne aŭ depus coroane pe mormîntul lui Alexandru II-lea.

Constantinopol, 19 August. — Reșard-bey a fost numit ministru de finanțe în locul lui Tewfik-pașa.

Viena. 19 August.—Serbările pentru jubileul împăratuluĭ Frantz-Iosef vor avea loc între 29 Noembrie și 2 Decembrie. Printre persoanele carĭ vor asista la aceste serbărĭ, se citează Regele și Regina de Saxa, Regele Serbieĭ, Marele duce Vladimir și Prințul moștenitor al Italieĭ.

Majestățile lor germane, întorcîndu-se din călătoria lor în Orient, vor sosi la Viena în ziua de 12 Decembre, pentru a felicita pe împăratul Frant-Iosef.

Moscova. 19 August.— Majestățile lor imperiale aŭ plecat spre Sevastopol.

Amsterdam. 19 August — Cu ocasia suireĭ pe tron a regineĭ, s'aŭ celebrat serviciĭ divine în toate bisericele.

Proclamația regineĭ declară că numele și pavilionul olandez va fi și de aci înainte respectat, conchizînd prin învocarea ajutoruluĭ lui Dumnezesc.

Cota apelor

Cota apelor Dunăreĭ de-asupra etiagiilor pe ziua de erĭ 19 și azĭ 20 August:

	Erĭ	Azĭ
T.-Severin	1m 49	1m.39
Giurgiŭ	1m.45	1m 32
Galați	1m 59	1m.47

ULTIME INFORMAȚIUNI

Demisiunea generaluluĭ Boisdeffre

Paris, 20 August. — *Generalul Boisdeffre a scris d-luĭ Cavaignac: m'am convins că încrederea ce aveam în colonelul Henry nu era justificată. Această încredere m'a făcut să mă înșel, să declar ca adevărată o piesă falșă, și să vă o presint ca adevărată. In aceste condițiunĭ, am onoarea să vă rog să-mĭ reluați funcțiunile.*

D. Cavaignac a răspuns: cred în cinstea d-voastre; e necesar, ca d-voastră înși-vă să prezidați la împiedicarea unor acte întîmplate din cauza uneĭ greșeli ce d-voastră aț comis.

Generalul Boisdeffre a exprimat ministruluĭ mulțumirile sale pentru mărturia adusă cinsteĭ sale și i-a cerut permisiunea de a persista în cererea sa.

De sigur că va fi înlocuit prin generalul Renouard, directorul școaleĭ superioare de războiŭ.

Sinuciderea loc.-colonelului Henry

Locotenentul-colonel Henry și-a tăiat gîtul.

Paris, 20 August.—Rappel *istorisește că erĭ, pe la orele 3 după amiază, un ofițer a venit la* Mont-Valérien, *a conferit cu locotenent-colonelul Henry, și apoĭ a plecat la 4 ors. Gardienii lăsară în pace pe locotenent-colonelul Henry, care scria un raport. La orele 5, un gardian uitîndu-se pe fereastră văzu pe locotenentul-colonel întins la pămînt, mort.*

Convocarea Parlamentuluĭ francez

Paris, 20 August. — Figaro *spune că este posibil ca Parlamentul să fie în curînd convocat în sesiune extra-ordinară. Adaogă chiar că se vorbește despre formarea unei marĭ comisiuni de anchetă.*

CULISELE POLITICE

Colectiviștiĭ aŭ început să răspîndească de cîte-va zile svonul, că aŭ izbutit să readucă în tabăra lor pe maĭ mulțĭ drapeliștĭ.

După dinșiĭ disidența în gruparea drapelistă va izsucni în curînd cu atîtă putere, în cît gruparea se va desființa.

Controlînd acest svon, un membru marcant al grupăriĭ drapeliste ne-a declarat următoarele:

— Cu zece zile înainte n'aș fi putut să-țĭ daŭ un răspuns categoric, dar acum, după ce am văzut pe d-niĭ Aurelian și V. Lascar, pot să țĭ afirm cu siguranță că sunt minciunĭ tot ce se spune. In adevăr, s'aŭ făcut demersurĭ pe lîngă d. Porumbaru ca să primească postul de primar al Capitaleĭ și fiind-că d-sa a răspuns la această propunere în mod zeflemist, d. Ionel Brătianu, care nu l'a înțeles, a tras de aicĭ conclusia că d. Porumbaru ar fi dispus să ne părăsească.

De aicĭ aŭ provenit toate svonurile. Pot să țĭ afirm însă, că d niĭ Aurelian, Lascar, Costinescu, Porumbaru, Delavrancea, Xenopol, etc. sunt maĭ hotărîțĭ ca orĭ cînd la luptă; ceea ce vom și dovedi, peste vr'o două săptămînĭ, cînd ne vom întruni la o consfătuire. In ce privește pe d. Șendrea, nu pot să-țĭ spun nimic, de oare ce nu l'am văzut de două luni; dar pe cît îl cunosc eŭ, cred că nu va șovăi nicĭ un moment.

A. S. R. Principele Romîniei va pleca la finele săptămînei viitoare în străinătate, să se întîlnească cu A. S. R. Principesa Maria, care petrece acum la băile de Langenschwalbach.

AA. LL. RR. se vor întoarce în țară pe la finele luneĭ Septembre, după ce vor fi făcut o vizită Curțiĭ din Londra, împreună cu AA. LL. II. Marele Duce și Marea Ducesă de Hessa.

In urma manifestuluĭ Țarului, comitetul interparlamentar al păciĭ, de și aminase congresul ce era să se țină în această lună la Lisabona, a decis ca să se convoace de urgență un congres extraordinar al păciĭ la Turin.

Grupul parlamentar romîn a primit deja o invitațee la congres pe ziua de 14 (26) Septembre.

Direcțiunea Creditului Urban din Iași ne roagă să aducem la cunoștința publiculuĭ că domnul *Dimitrie C. Sturdza* este numit *reprezentant al acestuĭ Credit*, pentru orașul Bucureștĭ, și că toate persoanele carĭ doresc a face împrumuturĭ la această societate, precum și pentru orĭ-ce informațiĭ, se pot adresa direct d luĭ representant *D. C. Sturdza. domiciliat în capitală, strada Rotarilor No. 34.*

Ducele și Ducesa de Vendôme, aŭ sosit la Ragaz să viziteze pe unchiul și mătușa Lor, MM. LL. Regele și Regina Romîneĭ.

Duminică va sosi la Ragaz și contesa de Flandra, sora Regeluĭ.

De la Primărie

Se știe că consiliul comunal al Capitaleĭ a votat prelungirea pavaguluĭ cu lemn, pe calea Victoreĭ, pînă la bulevard pe de o parte, și pînă în strada Fîntineĭ de cea l'altă.

Lucrarea s'a și adjudecat, și antreprenorul a început să facă în piața teatruluĭ depozite de material de lucru.

In caetul de sarcină a întreprindereĭ, se prevede că betonajul de sub l mn să se facă cu piatră spartă, de două pînă la patru centimetri mărime. Pe piața teatruluĭ, s'a făcut însă un mare depozit cu pietriș de rîŭ. Această schimbare de material ar fi prielnică, foarte prielnică chiar, căcĭ, pe cînd metrul cub de pietriș de rîŭ costă de la 5 pînă la 6 leĭ, metrul cub de piatră spartă costă întreit.

Dacă d Melisiano nu va putea să explice această schimbare în caetul de sarcine, atragem atențiunea d-luĭ ministru de interne, să cerceteze ufacerea, și de sigur se va convinge de adevăr, cum s'a convins și la construirea canalelor.

Impăratul Frantz Iosef, însoțit de presumtivul moștenitor al Tronului, Archiducele Frantz Ferdinand, și Archiducele Leopold Salvator, a sosit azĭ dimineață în Banatul romînesc, aproape de hotarele Romîniei.

La gara Temișoara l'aŭ întîmpinat autoritățile locale, precum și Episcopiĭ romînĭ Nicolae Popea din Caransebeș și dr. Dim. Radu din Lugoj.

D. G. D. Palladi voea să înființeze, în vederea alegerilor comunale, un ziar popular de cinci parale.

Capitalul necesar ar vrea să-l adune formînd o societate pe acțiunĭ. In acest scop dar a convocat pe diseară la o consfătuire pe cîțĭ va bogațĭ negustorĭ și antreprenorĭ liberalĭ.

Banca Generală Romînă va înființa la iarnă sucursale în Craiova, Ploeștĭ, Galațĭ, Iași și Botoșanĭ.

D. Em. Costinescu, directorul Bănceĭ, studiază acum detaliile înființăriĭ acestor sucursale.

Aflăm cu deosebită plăcere logodna d-reĭ Ana Ținc, fiica confratelui nostru d. N. Ținc, cu d. dr. Gr. Cugler.

Felicitările noastre.

BULETIN ATMOSFERIC

Timpul călduros încă se menține. Noaptea noros și în unele localitățĭ din Moldova a plouat puțin. Temperatura destul de ridicată pretutindenĭ. La Craiova, termometrul a ajuns la 31 de grade. Barometrul a scăzut cu 1—2 mm. în mijlociŭ.

Ierĭ dimineață, cerul acoperit, către amează s'a înseninat. Timpul liniștit și cald.

In Bucureștĭ, erĭ la orele 12 din zĭ: înălțimea barometrică la 0°,754 3; temperatura aeruluĭ 26°2; vîntul calm; starea cerului, puțin noros. Temperatura maximă de Miercurĭ 30°, minimă de ierĭ 18°.

Internatul Liceuluĭ „Traian"
din
TURNU-SEVERIN

Din inițiativa direcțiuneĭ, cu autorisațiunea Ministeriuluĭ și cu concursul tutulor profesorilor, s'a înființat pe lîngă acest liceŭ un internat, în care se primesc, pe lîngă bursierĭ, și un număr restrîns de solventĭ.

Acest internat s'a instalat în cele maĭ bune condițiunĭ posibile. Nu s'a cruțat nicĭ un sacrificiu, pentru ca el să fie la înălțimea reputațiuneĭ liceuluĭ TRAIAN, pe lîngă care s'a alipit.

Casele internatuluĭ sunt cele maĭ spațioase din oraș, după liceŭ, așezate pe malul Dunăreĭ, expuse din toate părțile la soare—aer curat și sănătos.

Ingrijire deosebită, mîncare substanțială și la discreție, băĭ în internat, educație aleasă, instrucțiune solidă, curățenie perfectă, ordine desăvîrșită, disciplină de fier, însă egal aplicată la toțĭ eleviĭ, fără deosebire de etate, clasă saŭ poziția socială a părinților. Uniforma liceuluĭ este obligatoare pentru toțĭ eleviĭ, de la cl. I—VII. Vorbirea limbeĭ franceze și germane de asemenea obligatoare în internat. Doctorul internatuluĭ gratuit; doctoriile însă cad în sarcina părinților.

Directorul și subdirectorul internatuluĭ, cum și meditatoriĭ specialĭ, vor îngriji ca eleviĭ interniĭ să nu plece nicĭ o dată la liceŭ cu lecțiunile nepreparate. Profesoriĭ liceuluĭ s'aŭ oferit a supraveghia cu rîndul meditarea elevilor.

In scopul de a înfiltra gustul de citit la elevĭ încă de pe băncile școaleĭ, s'a înființat în internat o frumoasă bibliotecă, formată din autoriĭ clasicĭ romînĭ și francezĭ, dicționare diferite și alte cărțĭ utile, carĭ, încontinuu, sunt puse la dispoziția lor spre consultare.

O deosebită atențiune se va da gimnasticeĭ, musiceĭ vocale și instrumentale, desemnuluĭ după natură, dansuluĭ, popicelor și altor jocurĭ inocente.

Musica instrumentală, fiind singura artă care înnobilează inima și îndulcește caracterul, am introdus-o ca și pe un obiect obligatoriu, și, ca atare, nicĭ un elev nu poate fi primit, nicĭ în liceŭ, nicĭ în internat, dacă nu 'și va cumpăra un instrument musical oare-care după voie (vioară, flaut, piculină, ocarină, clarinet, violoncel, mandolină, harmonică, etc.) Douĭ profesorĭ de musică, special aduși din Austria, sunt angajațĭ prin contract și puși la dispoziția elevilor spre a'ĭ învăța această frumoasă artă.

De și internatul nu s'a înființat de cît numaĭ de un an, totuși, din 80 elevĭ interniĭ, n'a rămas nicĭ unul repetent.

In timp de 8 lunĭ, de cînd aŭ fost angajațĭ profesorĭ de musică, s'a putut forma din elevii liceuluĭ o orchestră și o fanfară după modelul musicelor militare, care a făcut progrese uimitoare, într'un timp așa de scurt.

Scopul pe care profesoriĭ liceuluĭ îl urmăresc, prin înființarea acestuĭ internat, este cu totul desinteresat și anume:

1) De a ridica și maĭ mult reputațiunea liceuluĭ TRAIAN din T.-Severin, care, prin poziția sa geografică, e menit să aducă serviciĭ reale causeĭ romînismuluĭ, de oare ce este situat la granița între treĭ țărĭ (Serbia, Bulgaria și Banat), locuite cu milioane de romînĭ.

2) Cu micul beneficiu ce ar resulta de la elevii solventĭ, se vor ajuta elevii silitorĭ și cu purtărĭ frumoase, dar carĭ sunt săraci cu desăvîrșire, întrebuințîndu-se, bine înțeles, ultimul ban numaĭ și numaĭ în folosul elevilor.

Prețul pentru un elev este de:
500 leĭ anual plata internatuluĭ,
20 » » » prof. de musică,
50 » taxa de instalație (pat, saltea, cuvertură și tacîm),
10 leĭ anual cheltueli extra-ordinare.
580 » total, plătibilĭ în 2 saŭ chiar 3 rate.

Inscrierile se fac de la 1—20 August, adresîndu-se cu o petiție timbrată la directorul liceuluĭ.

Prospecte se trimit gratuit, la cerere.

Numărul solvenților este limitat.

Directorul liceuluĭ
T. Costescu

INSTITUTUL DE DONNIȘOARE
PAULINA LUPU-ANTONESCU

Bucureștĭ, Str. Fîntinii, 22

Curs liceal complect. Externat. Curs liber și curs primar. Se primesc și eleve, carĭ urmează la școalele publice. Local spațios și igienic, înconjurat numaĭ de grădinĭ, avînd el însuși curte și grădină mare.

Resultatul strălucit, dobîndit la esamene, dovedește îndestul stăruința depusă, atît din partea Direcțiuneĭ, cît și a corpuluĭ profesoral, căcĭ din toate elevele carĭ aŭ depus esamen atît în Institut, înaintea comisiuneĭ numite de Minister, cît și la școalele statuluĭ, n'aŭ rămas de cît 4 eleve corigente la cîte un singur obiect: 2 în institut și 2 le stat.

Directoare, **Paulina Lupu Antonescu.**

VALORILE ROMÎNE
— *BURSA BUCUREȘTI* —

Joŭi, 20 August 1898

Efecte	Debind.	Scad. cupoan	Oferite cu b. gata	Oferite cu ter.	Cerute cu b. gata	Cerute cu ter.	Inchelate cu b. g.	Inchelate cu term
Imprumut. de Stat Romîne								
Rentă 81 ·	5%	Apr.-Oc.	101	—	100 1/2	—	—	—
« 92 ·	5%	Ian.-Iul.	101	—	100 1/2	—	—	—
« 93 ·	5%	Ian.-Iul.	101	—	100 1/2	—	—	—
« 94 ·	5%	Apr.-Oc.	100 1/4	—	99 3/4	—	—	—
« 89-94	4%	Ian.-Iul.	93 1/4	—	93 1/4	—	—	—
« 96-98	4%	Mai.-N-e	98 1/4	—	98 1/4	—	—	—
Oblig. c. f. r	5%	Ian.-Iul.	—	—	—	—	—	—
Impr. de orașe								
Obl. C. B. 88	5%	Ian.-Iul.	100	—	99 1/2	—	—	—
« « « 90	5%	Mai-N-e.	100 1/2	—	100	—	—	—
« « «	4 1/2%	Mai-N-e.	98 1/2	—	94	—	—	—
Impr. de societăți								
Scris. f. rur.	5%	Ian.-Iul.	98 7/8	—	98 5/8	—	—	—
« « «	4%	Ian.-Iul.	92 1/2	—	92	—	—	—
« « u. B.	5%	Ian.-Iul.	97 5/8	—	97 5/8	—	97 1/2	—
« « u. I.	5%	Ian.-Iul.	93 1/2	—	93	—	—	—
Obl. s. bazalt	6%	Ian.-Iul.	—	—	—	—	—	—

Acțiuni	Div. anulu trec.	Valóres nom.						
B. N. a R.	93.30	500 l.	—	257!	—	2580	—	2565
B. Agricolă	16	500 l. v.	—	380	—	37?	—	381
S.Dac.-Rom.	35	200 l. v.	—	480	—	47?	—	—
S. Națională	38	200 l. v.	—	538	—	536	—	540.37
S. Patria ·	6	100 l. v.	—	185	—	130	—	—
S. de bazalt	25	250 l. v.	—	—	—	—	—	—
Soc. Letea ·	5	100 l. v	—	—	—	—	—	—

SCONTURI ȘI AVANSURI	%
Banca Nat. scont	5
« « avansurĭ pe depozite de efecte saŭ lingouri	6
Banca Agricolă scont	5
« « avansurĭ pe depozite de efecte	6
Casa de Depuneri și Consemnațiuni pe depozite de efecte	5 1/2

Schimb: Napoleon 20 08; Coroana germană (marca) 24.70; Lira otomană 22.80; Florinul austriac de hîrtie 2.11; Rubia de hîrtie 2.70.

LICEUL MODERN
DE FETE

Situat în București, Str. Schitu Măgureanu, 43, (fost Calea Moșilor, 162). Internat și externat pentru ***Gradina de copiĭ, curs primar, curs liceal*** și ***cursurĭ facultative.*** In Iunie 1898, am presentat la examenul care ține loc de bacalaureat 5 eleve din carĭ 4 aŭ reușit cu succes. Noua lege școlară scăzînd drepturile elevelor liceale, pe de o parte voiŭ înființa și cursurĭ de ***școală secundară*** pentru elevele carĭ vor aspira să intre în ***școala secundară superioară,*** iar pe de alta voiŭ da desvoltăriĭ maĭ marĭ ***cursurilor facultative,*** așa ca elevele respective pe lîngă studiile de lux, să se deprindă și cu ocupațiile necesare familieĭ. ***Cursurile facultative*** sunt cele maĭ nemerite pentru fete, căcĭ învață numaĭ ceea-ce le va trebui în viațade familie.

In ce privește ***buna reputație*** a îngrijireĭ, educațieĭ și instrucțieĭ ce se daŭ în acest institut, cred de prisos orĭ-ce vorbă, fiind-că o cunosc toțĭ cîțĭ se interesează de buna creștere a fragedeĭ generații. Cine n'ar cunoaște această reputație, bine voiască a veni în cursul anuluĭ să viziteze totul și să asiste la clasă, masă, etc.

In noul local voiŭ primi interne și eleve carĭ urmează la ***Externatul secundar,*** la ***Conservatorul de musică*** și la ***școala profesională,*** aflîndu-ne în apropiere de asemenea școale.

Elevele însă carĭ voesc să urmeze în pension după programul statuluĭ, fie ***cursul primar, liceal*** saŭ ***secundar,*** trebuesc înscrise pînă la 15 Septembrie, cînd se înaintéză liste onor. minister.

Prospecte se trimit orĭ-cuĭ va cere, adresîndu-se subsemnatei pînă la 15 August, **gara Pred-ai,** apoĭ în Bucureștĭ, Strada Schitu Măgureanu No. 43.

Directoare,
MARIA ENIU RĂLTEANU.

LICEUL SF. GHEORGHE
Calea Victorieĭ, 166
în fața Ministeruluĭ de Finanțe

Acest liceŭ este autorizat de Onor. Ministru al Instrucțiuneĭ Publice a libera certificate equivalente cu certificatele de Stat. Situația acestuĭ Institut de instrucție și educație, într'unul din cartierele cele maĭ sănătoase și maĭ elegante ale Capitaleĭ, înzestrarea lui cu un meterial didactic complect și conform noilor cerințe ale instrucțiuneĭ; deosebita atențiune ce se pune de către Direcție pentru îngrijirea elevilor, precum și alegerea corpuluĭ didactic dintre profesoriĭ publicĭ cei maĭ distinși, i-aŭ creiat o reputație distinsă, fapte puse în evidență prin rapoartele delegațiunilor Ministeriale. Acest Institut pe lîngă clasele liceale, posedă și un curs primar complect în care se învață obligatoriĭ Franceza și Germană. In clasele liceale inferioare pe lîngă cursurile obligatoriĭ prin programa statuluĭ se maĭ învață și Germana. In mod facultativ se învață limba Engleză. Maeștri recunoscuți pentru muzica instrumentală, danț și scrimă. Pentru practica limbilor moderne pedagogĭ aduși într'adins. Inscrierile se fac la 1 August.

Se trimit prospecte gratis. Cursurile încep la 1 Septembrie.

Director,
Ang. Demetriescu

Doctorul Anghelescu
chirurg al Spitalului Brâncovenesc
Fost Intern al Spitalelor din Paris
In timpul verei va rămîne în Capitală
Strada Saleiilor No. 4bis

Dr. MENDELSOHN
de la Facultatea din Paris
Special pentru boale de Femeĭ și de Copiĭ
Consultațiunĭ de la 2—4 p. m.
45, Strada Academieĭ, 45
(vis-à-vis de Ministerul de Interne)
Intrare și prin Calea Victorieĭ 68

POUGUES

Apă Minerală Naturală, Toni-Digestivă, Reconstituantă
ANEMIA — DISPEPSIA — DIABETUL
De patru secole *Isvorul Saint-Leger la Pougues* este cel maĭ universal apreciat de către Doctorĭ

CARABANA

CEA MAI BUNA DINTRE APELE PURGATIVE

www.dacoromanica.ro

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

23

ALEXANDRE DUMAS

—

O NOAPTE IN FLORENTA

SUB

ALEXANDRU DE MEDICIS

— Lorenzino! repetară după cel-lalți Leonardo și Strozzi.

— Ce cauți? îl întrebă Vittorio de Pazzi.

— Ce ceri? insistă Bernardo Corsini.

— Ce vă pasă, răspunse Lorenzino, voua cari nu mai aveți nimic de făcut în această lume, de cît să vă rugați și să muriți?

Atunci fra Leonardo începu la rîndul său.

— Lorenzo, zise el, te scoborî tu în Cotacombe pentru a insulta martirii?

Ce cauți aici?

— Aï s'o știi călugăre, căci pe tine te caut.

— Ce vrei de la mine?

— Spune la toți acești oameni de a se depărta, și de a ne lăsa singuri, cît mai mult posibil.

— Pentru ce asta?

— Pentru că am să-ți descoper un secret, și, cum și eu sunt în pericol de moarte, vreaŭ ca tu să asculți confesiunea mea.

— Confesiunea ta! strigă fra Leonardo, dîndu-se cu un pas înapoi.

— Da.

— Eŭ, să ascult confesiunea ta! zise călugărul, mirat peste măsură; și pentru ce eŭ mai degrabă de cît un altul?

— Pentru că viața ta e condamnată, pentru că viața ta depinde de secretul meŭ; pentru că, în fine, în toată Florența, n'am încredere în nici-un alt duhovnic, de cît în tine.

— Fraților, înapoi toți! zise fra Leonardo cu figura galbenă ca ceara; căci, după cum spusese lui Strozzi, el se temea că va auzi ceva îngrozitor.

Prisonierii se supuseră. Fra Leonardo se așeză la piciorul unei coloane, și Lorenzino îngenunchie înaintea lui!

— Părinte, zise tînărul, e un an de cînd am revenit la Florența, avînd deja în inimă proectul pe care am să-l execut astă-zi. De-abia reîntors în orașul meŭ natal, temîndu-mă de a împărtăși altora sentimentele mele, am parcurs diferitele mahalale ale orașului; vorbeam cu casele săracilor și cu palatele bogaților. Mă amestecam printre umilii muncitori și printre patricienii orgolioși. O singură voce, ca un gemăt imens, se ridica din toate părțile, acuzînd pe ducele Alexandru. Unul îi cerea înapoi banii săi, altul onoarea sa; acela un tată, cel-l'alt un fiŭ. Toți plîngeaŭ, toți se lamentaŭ, toți îl acuzaŭ; și eŭ îmi zic: Nu, nu e drept ca un popor întreg să sufere ast-fel de tirania unuĭ singur om.

— Ah! zise fra Leonardo, ceea-ce visasem noĭ, era deci adevărat!

— Atunci, reluă Lorenzino, aruncaĭ ochiĭ împrejurul meŭ. Văzuĭ rușinea pe toate figurile, teroarea în toate spiritile, conrupțiunea în toate sufletele. Căutam ceva ca să mă pot sprijini, și simțiam că totul se îndoește sub mîna mea. Descurajarea era peste tot, în afară și înăuntru; ea pătrundea în sînul familiilor; se svonea și se discuta pe piețile publice, se așeza la căminul conjugal, se ridica pe marginile răspîntiilor. Atunci înțeleseĭ că orĭ-cine ar vrea să conspire în asemenea zile, n'ar trebui să ia alt confident de cît propria sa gîndire, nici alt complice de cît propriul său braț. Înțeleseĭ că el și Brutus trebuia să-și acopere fața sa cu un voal destul de des, pentru ca nici o privire să n'o poată pătrunde. Lorenzo să se facă Lorenzino.

— Urmează fiul meŭ, urmează, murmură fra Leonardo, gîfîind.

— Trebuia să ajungă la duce, continuă tînărul om, trebuia să se ferească de toți, trebuia să se încreadă în mine. M'am făcut curtisanul său, valetul său, bufonul său, dar am prevenit voințele sale; dar am ghicit dorințele sale... Vreme de un an, Florența m'a numit laș, trădător infam! Vreme de un an, disprețul concetățenilor meĭ a apăsat asupra mea mai greŭ de cît piatra unui mormînt; timp de un an, toate inimile s'aŭ îndoit de mine, afară de una singură!... Dar, în sfîrșit, am reușit; în sfîrșit, am atins ținta pe care voiam s'o ating; în sfîrșit am ajuns la capătul drumuluĭ meŭ lung și penibil... Tată, în noaptea asta, ucid pe ducele Alexandru.

— Incet! încet! murmură fra Leonardo.

— Dar, reluă Lorenzo, ducele este dibaciŭ, ducele este forte, ducele este brav. Incercînd să salvez Florența, pot să cad și eŭ, la rîndul meŭ. Imĭ trebue dar absoluțiunea *in articulo mortis*. Dă'mĭ-o dar, tată, dă'mĭ-o fără esitare. Haide, destul am suferit pe pămînt, ca să nu-mĭ vinzĭ cerul!

— Lorenzino, zise preotul, este o crimă de a te ișbăvi, o știŭ; dar iaŭ această crimă asupra mea. Și, cînd Dumnezeŭ te va chema să-ți ceară socoteală de sîngele ce-l veĭ fi vărsat, mă voiŭ înfățișa în locul tăŭ zicînd, Doamne nu căuta pe vinovat... Doamne, vinovatul e înaintea ta.

— Bine, totul e sfîrșit, zise Lorenzino. Acum el este condamnat, cum aĭ fost voĭ. Și nu mai este de cît o chestie de timp... Tată, mîine dimineață, cînd veți fi căutați, strigați în cor cu toțiĭ: «Ducele Alexandru este mort! Ducele Alecsandru a fost asasinat de Lorenzino! Deschideți casa lui Lorenzino și veți găsi corpul său...» Și călăul însuși va tremura; și poporul va alerga la casa mea din via Larga, și poporul va regăsi corpul; și, în loc de a fi conduși la eșafod, veți fi duși în triumf.

— Și tu?

— Eŭ?... Eŭ voiŭ deschide poporului ușa camerii, unde va fi cadavrul ducelui. Și acum, cînd v'am spus tot ce aveam de spus, adio, părinte.

Pe urmă, înaintînd către cei-l'alți prisonieri, a căror grupă închidea poarta, zise:

— Inlăturĭ domnilor!

— Și dacă n'am voi să-ți facem loc? zise Vittorio di Pazzi.

— Dacă ne-ar fi cuprins pofta să ne răsbunăm, înainte da a muri? zise Bernardo Corsini.

— Dacă ne-am fi decis să te înăbușim în mîinele noastre; să te strangulăm cu fiarele noastre? zise Filip Strozzi.

Și cu toțiĭ la olaltă, pînă la Selvaggio Aldobrandini, care încerca să se tîrască pînă la tînăr, începură a striga:

— Să moară acela care ne-a vîndut pe toți! să moară, trădătorul! să moară, infamul!

Lorenzino încreți fruntea și puse mîna pe sabie; dar auzi vocea lui fra Leonardo, care îi spunea încet la ureche.

— Oprește-te Lorenzo! e ultima suferință a pasiuneĭ tale, e ultimul spin al coroaneĭ tale!

Pe urmă, adresîndu-se prisonierilor, zise cu glas tare:

— Fraților, lăsați să treacă omul acesta; este cel mai mare dintre toți! și Lorenzino eși, în mijlocul încremenirei prisonierilor, cari supunîndu-se ordinului lui fra Leonardo, nu făcură nici o mișcare pentru a-l opri.

(Va urma)

SOCIETATEA PE ACȚIUNI
PENTRU
Construcții de Căi ferate Secundare și Industriale

fost ORENSTEIN & KOPPEL
BERLIN

Representant general B. COURANT
București, Strada Academiei No. 3
Mare depou permanent la București și Galați
ATELIERE IN BUCUREȘTI
Cumpărăm orĭ-ce cantitate de șine și vagonete usate, cu prețurĭ convenabile

MARELE MAGASIN ROMÂN
DIMITRIE PETRESCU
Calea Moșilor, No. 1, (Piața Sf. Anton)
Fiind deja cunoscut de onor. Clientelă, că în acest Magasin se vînd tóte articolele cu prețurĭ fabulos de eftin, s'a mai făcut
MARE REDUCERE DE PREȚURI
și soldează toate noutățile din sesonul de Vară
De recomandat pentru rochiĭ:
Zefiruri, Toaluri, Bazarine, Lainagiuri, Grenadine foarte eftine
CUPOANE de diferite mătăsărĭ și Lainagiurĭ se vînd cu 50 % Rabat (1/2 preț)
CAMĂȘI bărbătești albe și colorate, calități bune de la Lei 2,50 în sus
Cel mai mare asortiment de Lainagiurĭ și Mătăsărĭ, Olande, Chifoane Servete, Mese, Prosoape, Ciorapĭ, Batiste, etc. etc.
RAYOANE SPECIALE DE
Covoare, Perdele, Stofe pentru mobile etc.
In acest Magasin se poate procura Trusourĭ gata pentru mirese de la Lei 150 pînă la cele mai fine.
NB. Ateliere propriĭ pentru comenzĭ de orĭ-ce felĭ de lingerie și broderie de mînă, precum și Camăși Bărbătești, Croială franceză după un sistem francez.

MIRON VELESCU
Mașine Agricole și Industriale
35, Str. Smîrdan—BUCURESCI—Calea Moșilor, 100
Case de Bani Englezești
din renumita fabrică WHITFIELD
Ușĭ de oțel — încuetorĭ patentate — pereți dubli
Inlesnirĭ de plată
CATALOAGE GRATIS
Uleiurĭ Minerale Ruseți
SFOARA DE MANILLA

MAREA PANORAMA
NAȚIONALĂ
Reprezentînd LUAREA GRIVIȚEI
la 30 August 1877
Tablou circular colosal executat de renumiții pictorĭ artiștĭ din Münich
PUTZ, KRIEGER, FROSCH, REISACHER, și NEUMANN
după ridicărĭ făcute la fața locului
DESCHISĂ de la orele 9 dimineața pînă la 6 seara
Prețul de intrare: 1 leŭ de persoană, iar pentru școlarĭ, studenți, copiĭ și militarĭ de grade inferioare, 50 de banĭ.
Intrarea 2 leĭ de persoană și 1 leŭ pentru copiĭ
București, Bulevardul Colțea, (lîngă Primărie)

Cea mai buna APA MINERALA PURGATIVA este acea de la

BREAZU
IAȘI
Autorisată de Stat.
Premiată cu medalia de aur la exp. din Bucuresci 1894.
Recomandată cu preferința de D. niĭ Medici.
Efect prompt și sigur, dosa mică, gust plăcut.
Cereți dar numaĭ
APA MINERALA DE BREAZU
Care se găsește la toți vînzătorĭ de ape minerale din țară.
Propr. C. N. Paraschivescu & Co. Deposit general: Frații Kónya Iași.

Societate Romînă de Asigurărĭ Generale
BRAILA
Capital Social, lei 3.000.000 deplin vărsați
CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
Al. Marghiloman, fost ministru, deputat, mare proprietar. București.
Tache Ionescu, Deputat, mare proprietar, Tecuciu.
J. Assan, Președintele Camerei de Comerciŭ din Bucuresci, mare industriaș. București.
M. Blank, Șeful casei «Marmorosch Blank & Co. etc. București.
Comandorul Marco Besso, Director general al societății «Assicurazioni Generali». Trieste-Veneția.
F. Carnevali, mare armator, și exportator, Brăila.
Constantin G. Cocinș, Deputat, Advocat, Brăila.
Adolf Erfling, Consul German, exportator. Brăila.
Charles Girtanner, Dirigintele ramurei de transport la Soc. «Assicurazioni Generali» Trieste
Ermano Gentilli, Directorul General al Primei Societăți austriace de Asigurărĭ Generale contra Accidentelor, etc., etc. din Viena.
Vittorio B. Mendl, Șeful Caselor L. Mendl Co. și Fratelli B. Mendl. Brăila.
Colonel G. Rosnovan, fost președinte al Camerei deputaților, mare propr., Rosnov
Edmondo Richetti, Director al Societ. «Assicurazioni Generali», Triest.
D. G. Ronetti, Președintele Consiliului de Administrațiune al Creditului Funciar Urban, etc. Iași.
Th. Stefănescu, Director la Banca Națională a Romîniei etc. București.
Philippe Weiss, Director la Pester Ungarische, Comercial Bank etc. Budapest.
Zamfir Zamfirescu, mare propr., Brăila.
DIRECȚIUNEA
Director, U. ASCOLI. *Sub-director, D. Gerocostat.*
„GENERALA" asigură în contra daunelor de:
INCENDIU
GRINDINĂ
TRANSPORT
pe uscat. (Fluvial și Maritim).
Face asigurărĭ asupra Vieței, în toate combinațiunile de *Cas de moarte, Zestre, Rente Viagere*, în condițiunile cele mai noui și cele mai avantagioase.
N.B. —Toate cererile de informațiunĭ a se îndrepta *Direcțiuneĭ* în Brăila *Representației Generale* din București, str. Smărdan No. 2 saŭ sucursalelor din toată țara.

Les véritables Eaux minérales de
VICHY
sont les Sources
VICHY-ETAT
CELESTINS
GRANDE-GRILLE
HOPITAL
Exiger le nom sur la capsule et l'étiquette.
Les seules véritables Pastilles de Vichy sont les
PASTILLE VICHY-ETAT
fabriquées avec les sels naturels extraits des Eaux de Vichy-Etat.
Comprimés de Vichy
aux sels naturels VICHY-ÉTAT pour préparer l'eau artificielle de VICHY GAZEUSE
Agent général pour Roumanie, Bulgarie, Serbie: A. G. GARNERY & Co-ie, Bucarest

TEIRICH & Co
BUCUREȘTI
No. 9, Strada Berzeĭ, No. 9
TELEGRAF, GAZ, APĂ
INCALZITUL CENTRAL
LUMINA ELECTRICA
TELEFONE PARATONERE
FILTRU CHAMBURLAND PASTEUR
TUBURĬ
de BASALT, PLUMB, FONTĂ și FIER
CLOSETE
de toate felurile (tout à l'égout)
MARE DEPOSIT de toate articolele atingătoare de această branșă
BIROU de CONSTRUCȚIE.-Export
DIPLOMA DE ONOARE
la Expoziția din Bucuresci în 1894

COMPANIA GENERALA
A
CONDUCTELOR DE APĂ, din Liège (Begia)
SUCURSALA DIN ROMÎNIA
Biurourĭ și Magazine: Calea Griviței, No. 22
Compania se însărcinează cu toate proiectele și cu toate lucrările de instalațiunĭ de apă pentru administrațiunĭ, autorități și pentru particularĭ, precum *Conducte de fontă, de fier, de plumb—robinetărie*, **idrometru**, *Water-closete, băĭ, lavabouri*, **tot-à-l'égout**, *spălătorii*, etc.
Ea are represintanța esclusivă a filtrelor **Chamb erand**, sistem **Pasteur**, singurele adoptate de guvernul trances. Peste scurt timp **Compania** va fi instalată în propriul său local; cu această ocasiune biurourile și magazinele sale vor fi mărite în mod considerabil.

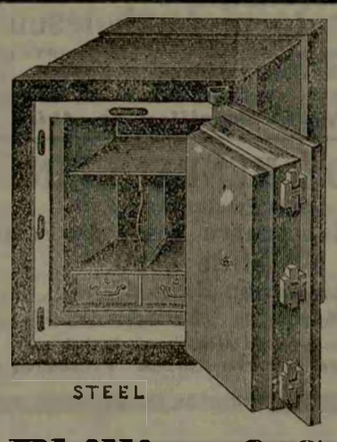

CASE DE BANI
Englezesci
de
Fer și Oțel
Sigure contra focului și spargereĭ
din
Fabrica
Phillips & Son Birmingham
DEPOSIT LA
WALTER T. FRANKISH
Deposit de Mașinĭ Agricole
Representant general al Fabriceĭ
WILLIAM FOSTER & Co. Ltd. Lincoln
BUCUREȘTI
Strada Doamneĭ No. 21

E. WOLFF
BUCUREȘTI, Strada Sfîntu Dumitru No. 3
Cel mai mare depozit de:
TUBURI de FER, FONTĂ, PLUMB și de CAZANE
ROBINETE
INJECTOARE perfecționate pentru încălzitul cazanelor cu păcură
VENTILATOARE înlocuind în mod perfect burdufurile
BUTOAIE DE FER pentru transportul petroleului
POMPE, ARMĂTURE, UNELTE
TABLE DE FER
FABRICA de REZERVOARE și de CAZANE
MAȘINI DE ORI-CE FEL. REPARAȚII DE MAȘINI.
FABRICA LA FILARET

Cereți Pretutindeni
Țuică de Florica
Lacrima de Prune
Țuica de Golești
Cereți Pretutindeni
(Marca de Comerciŭ este depusă la Tribunalul Argeș)
Țuica este fabricată din prune; singură nevătămătóre sănătățeĭ; cel maĭ bun apetissant.
Nu trebuie să lipsească din nici o casă
Mare Depozit la gara Golești
Cererile pentru en gros să se adreseze la
ION R. RĂDULESCU, — Pitești.

București, Tipografia «HELIADE», Clemenței No. 3. C. No. 73.—Exemplare 10.000. Girant: State Elefterescu.—(Telefon «Epoca»).

www.dacoromanica.ro